

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · quart període · sèrie P · número 75

Ple del Parlament

Sessió 37, segona i darrera reunió, divendres 30 de setembre de 2022

Vicepresidència primera en funcions de presidenta, H. Sra. Alba Vergés i Bosch

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya sobre les dones iranianes

401-00022/13

3

Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació)

255-00006/13

4

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 37.2

La sessió, suspesa el dia 27 de setembre, es reprèn a les onze del matí i sis minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, el conseller d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert, el conseller d'Educació, la consellera de Recerca i Universitats, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller de Salut, el conseller d'Interior, la consellera de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Bon dia, diputats, diputades. Es reprèn la sessió.

Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya sobre les dones iranianes

401-00022/13

En primer lloc donarem lectura de la declaració de la Junta de Portaveus de suport a les dones iranianes, per part de la secretària segona.

La secretària segona

«Declaració de suport a les dones iranianes del Parlament de Catalunya.

»El Parlament de Catalunya condemna l'assassinat de la kurda Mahsa Amini a mans de la policia de la moral de l'Iran.

»Condemna qualsevol forma de tortura, molt especialment per motius derivats de l'extremisme religiós.

»Condemna l'empresonament de la periodista Nilufar Hamedí i de la resta de periodistes empresonats per haver informat sobre la mort d'Amini i n'exigeix l'alliberament, alhora que exigeix que es respecti la llibertat de premsa i d'informació.

»Mostra la seva solidaritat amb les dones iranianes, amb totes les dones que s'enfronten a qualsevol tipus de discriminació i amb els homes que comparteixen llur lluita.

»Considera necessària una investigació exhaustiva i independent dels fets que han provocat la mort de Mahsa Amini i que es depurin les responsabilitats polítiques, civils i penals que en derivin.

»Condemna qualsevol norma que estableixi l'obligatorietat del vel, ja que atempta contra la llibertat de les dones de vestir i viure com vulguin, i reclama que es dissolgui la policia de la moral.

»Demana a les institucions europees i als estats membres de la Unió Europea que donin suport a la societat civil iraniana, que lluita per les llibertats i els drets de les dones per avançar cap a un Iran més democràtic i socialment més just.

»Demana a les institucions europees i als estats membres de la Unió Europea que evitin de legislar o de desenvolupar polítiques sobre qualsevol aspecte de la indumentària de les dones, ja que atempta contra la llibertat de les dones de vestir i viure com vulguin allà on siguin.

»Lamenta la criminalització, l'assenyalament i la hipervigilància que dones d'arreu del món, també a Catalunya, han de patir per l'ús del vel i insta les institucions públiques catalanes a revisar la legislació i el conjunt de polítiques públiques que puguin incórrer en aquesta persecució.

»Condemna l'ús partidista, ideològic, racista i islamòfob que es fa de l'assassinat de Mahsa Amini per a validar discursos d'odi i discriminació.

»Palau del Parlament, 28...» –bé–, «30 de setembre del 2022.»

(Aplaudiments forts i perllongats.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Abans de començar el debat de les propostes de resolució...

Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació)

255-00006/13

...el president de la Generalitat ha demanat poder fer una intervenció en el Ple del Parlament. Per tant, cedeixo la paraula al president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, vicepresidenta. Resta de membres de la Mesa, membres del Govern, diputades, diputats... He demanat poder dirigir-me a la cambra perquè crec que en moments complicats, en moments complexos sempre cal donar la cara. Sempre. I jo sempre la donaré, en moments complexos i en moments difícils.

Vam iniciar el passat dimarts aquest debat de política general i centrava el gruix de la meva intervenció inicial a parlar dels problemes de caire social i econòmic, energètic, derivats especialment de les conseqüències de la guerra a Ucraïna, i de com això està fent patir empreses, està fent patir treballadores i treballadors, llars, famílies, i com esta posant una prova d'estrès als serveis públics del nostre país.

I vaig fer també una proposta amb relació al conflicte polític amb l'Estat. M'hagués agradat que el debat de política general –i crec que encara en tenim l'oportunitat, amb el que serà la votació de les propostes de resolució– es centrés en qüestions com aquestes, que són a les que realment la ciutadania ens demana que hi donem resposta. Malauradament, el transcurs del debat va posar sobre la taula una proposta sobre una qüestió de confiança, que ja vaig dir que no creia adequada de presentar, que va derivar també en una situació de pèrdua de confiança cap al vicepresident del Govern, amb el consegüent cessament que vaig anunciar.

I, per tant, soc aquí també per donar la cara. Però sobretot per donar un missatge, i el missatge és que necessitem institucions que estiguin cent per cent al servei de la ciutadania. I és evident que determinats debats, dubtes –se'n va dir «soroll» en el debat del passat dimarts– no contribueixen a projectar que això estigui sent així, que estiguem centrats en aquestes qüestions; no en les qüestions que ens afecten a nosaltres, en el que poden ser els nostres debats, posicions de la política o dels partits, sinó que el que és important és que estiguem centrats en donar resposta a la ciutadania. Cadascú des de la seva posició –legítima–, cadascú des de la seva proposta, cadascú des del seu projecte.

Per tant, vull traslladar al conjunt de la cambra el meu compromís que continuaré defensant les institucions de Catalunya. Continuaré exercint les meves funcions com a president de la Generalitat, defensant un govern –com el Govern d'ara– centrat cent per cent en els problemes de la ciutadania, centrat cent per cent a tirar endavant un projecte polític dirigit al conjunt del país, centrat cent per cent a donar resposta als problemes urgents, però també als problemes estructurals com és el conflicte amb l'Estat.

I que crec que és urgent, és necessari que els dubtes, els debats, les posicions que puguin haver-hi respecte a com pot continuar sent així, es resolguin amb la màxima celeritat. Ens ho mereixem per les institucions del país, però s'ho mereix sobretot la ciutadania que demana que li puguem donar respostes. I hi ha decisions que no depenen de mi –ho vaig dir el dimarts i ho continuo mantenint–, tothom ha de prendre les decisions..., les ha de prendre amb la màxima celeritat.

En definitiva, la meua aposta és que el Govern actual pugui continuar, aquesta és la meua prioritat, però sobretot –sobretot– la meua prioritat és continuar servint la ciutadania des del Govern, amb un govern compactat, amb un govern centrat fonamentalment a donar resposta als reptes urgents i estructurals del moment actual.

Crec que era imprescindible, per una qüestió democràtica també, avui fer aquesta intervenció en el Parlament, donant la cara. Jo la donaré sempre, perquè tinc molt present el sentit del que representen les institucions del país. Institucions que ens va costar molt poder recuperar; institucions que fins i tot ens van arribar a suspendre fa uns anys, amb l'aplicació del 155. I institucions que han d'estar sempre en marxa, al cent per cent focalitzades en la ciutadania.

I per aquest sentit institucional, crec que era oportú donar la cara davant del Parlament i expressar el meu compromís de que el Govern i el conjunt de les institucions de Catalunya han d'estar focalitzats en resoldre els problemes de la ciutadania, els urgents i els estructurals, els problemes de país, i que voldria, doncs, que l'actuació no només dels propers dies, de les properes setmanes, sinó també dels propers mesos i el que queda de legislatura, es centri en, precisament, aquests objectius. I en aquest sentit, mostro el meu compromís de fer tot el possible perquè sigui així.

Moltes gràcies. Molt bon dia a tothom.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, president. Donat que la intervenció del president genera un torn d'intervenció als grups parlamentaris proporcional a la intervenció del president, però ahir, a Junta de Portaveus, vam acordar que fos un mínim de tres minuts, ara cediré la paraula als grups per aquests tres minuts, donat que el president no ha arribat a aquests vint-i-quatre minuts, no ha arribat a superar els vint-i-quatre minuts.

En primer lloc, li donaria la paraula al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, al senyor Salvador Illa.

Salvador Illa i Roca

Bon dia, senyora Vergés, senyor Aragonès. Cinc consideracions molt breus. Primera consideració: no només no ha servit aquest debat d'orientació de política general per orientar la política catalana, sinó que deixa com a resultat un govern en temps de descompte. Està molt bé donar la cara, senyor Aragonès, i l'hi agraeixo, però el que cal és que doni respostes i que ofereixi certes.

Segona consideració: vostè va ser investit per aquesta cambra després de tres sessions i sense haver guanyat les eleccions, i constatem avui que o ha perdut o té molt malmesa la confiança de les formacions que el van investir.

Tercera consideració: el resultat és un govern que no governa i que malbarata el temps dels catalans, un temps col·lectiu que no els pertany. Una actitud –ho dic amb tot el respecte– que considero irresponsable i un punt egoista.

Quarta consideració: el seu Govern, dit sigui també amb el màxim respecte, és avui una nosa per al país, per a Catalunya. Un país que té dinamisme, que té empenya, que té energia, que té capacitats per superar amb èxit moments molt difícils i molt complexos.

I finalment, cinquena i última constatació, un recordatori: Tarradellas, protagonista del restabliment de la Generalitat –ahir en va fer quaranta-cinc anys–, advertia que en política es pot fer tot menys el ridícul.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari de VOX té la paraula el senyor Ignacio Garriga.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Gracias, presidenta. Bueno, señor Aragonès, usted hablaba de dar la cara en momentos complejos, y usted ha evidenciado una vez más como no está a la altura de las

circunstancias, ni a la altura del cargo que usted ostenta. Momentos complejos son los momentos que están pasando las familias en Cataluña. Momentos complejos son la situación que están pasando muchísimos de nuestros compatriotas, mientras ustedes están permanentemente en sus peleas internas y en sus luchas fratricidas.

Ustedes son los principales protagonistas de la inestabilidad política que atraviesa nuestra región desde hace..., los últimos diez años, pero de manera especial desde hace quinientos días. Ustedes tienen una clara hoja de ruta, que no es otra que sus peleas internas para salvar el Gobierno, sus cuantiosos altos cargos..., en definitiva, esa agencia de colocación en que ustedes han convertido las instituciones de Cataluña y, de manera especial, la Generalitat de Catalunya.

Pero déjeme que le diga algo, señor Aragonès, lo importante –como le he dicho– es la situación que están pasando las familias catalanas, y no son importantes ni usted ni el señor Puigneró. Lo importante es la situación que están pasando las familias que no pueden llegar a final de mes. Lo importante es la cuantía de niños que no pueden llegar a final de mes y que tienen un sistema educativo realmente por los suelos. Lo importante, señor Aragonès, es la cantidad de mujeres y hijos que no pueden salir a la calle con seguridad. Lo importante es, señor Aragonès, la cantidad de jóvenes que no pueden acceder a una vivienda digna o las familias que están asfixiadas por sus impuestos, señor Aragonès. Eso es lo importante. Y eso es de lo que usted debería hablar.

Por tanto, la principal conclusión que podemos sacar del debate de política general es que ustedes están alejados de los problemas reales de los catalanes y están preocupados por sus luchas internas y la repartición de sus cargos.

Señor Aragonès, céntrese de una vez por todas en lo que de verdad importa a los catalanes: la seguridad, el acceso a vivienda digna, el poder recuperar un clima de libertad política que usted niega a los catalanes y, en definitiva, trabaje de una vez por todas por el bienestar y la prosperidad de los catalanes.

Le doy una buena noticia: usted siga por el camino de la deriva –le queda muy poco tiempo de presidente, se lo auguro–, pero después de usted le aseguro que haremos realidad la Cataluña postseparatista, que no es otra que aquella región donde de verdad y por fin podamos vivir en libertad y en seguridad.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Laia Estrada.

Laia Estrada Cañón

Miri, president, commemorem precisament l'U i el Tres d'Octubre, cinc anys després, assistint a aquest espectacle veritablement patètic i lamentable. I la gent no s'ho mereix. Volem començar dient això. I diem que és patètic i lamentable perquè, lluny del que vostè deia, no s'estan barallant per estratègies o per polítiques per millorar el dia a dia de la població, ni per fer avançar el nostre procés d'autodeterminació, sinó que s'estan barallant simplement per una pugna de poder que fa massa temps que dura.

I, tanmateix, el pitjor de tot és que, en el cas que Junts per Catalunya abandonés el Govern perquè la militància així ho determinés, perquè, si no, ja s'ha vist que no tenen massa voluntat d'abandonar-lo, la realitat és que la cosa no canviarà massa, perquè vostès tenen l'estabilitat garantida, i tenen l'estabilitat garantida perquè estan aplicant al peu de la lletra precisament l'agenda del *reencuentro*. Vostès estan aplicant de forma fidel i lleial aquest procés d'estabilització, de pacificació del nostre conflicte polític amb l'Estat i estan aplicant, a més a més, les polítiques neoliberals que toquen sense cap mena d'oposició. I, per tant, tenen els seus socis, que són el PSC i En Comú Podem, garantits, que passaran de fer aquest govern alternatiu a fer el govern tripartit en l'ombra.

Per tant, l'únic que canviarà és que, si Junts per Catalunya surt del Govern, seran els caps de l'oposició i els hi estaran reclamant que facin tot allò que ells no van ser capaços de fer quan estaven presidint el Govern de la Generalitat la legislatura passada. Això és el que canviarà. I això és trist, molt trist.

Per tant, aquí allò veritablement important, més enllà de tota aquesta gesticulació, tota aquesta vergonya, totes aquestes pugnes de poder, és que la política que està seguint, president Aragonès, no té res a veure amb el que vostè s'havia compromès a fer en aquesta legislatura, no amb el que s'havia compromès a fer amb la CUP, sinó amb el que vostè s'havia compromès a fer de cara al país, aquell gir a l'esquerra, aquelles passes endavant per fer avançar el nostre procés d'independència.

I per això nosaltres, precisament, ens veiem obligades a reclamar-li també aquesta qüestió de confiança. Vostè ja ha dit que no s'hi sotmetrà. Nosaltres, igualment, l'hi tornem a reclamar perquè pensem que és el nostre deure, perquè així ho vam expressar quan vam decidir invertir-lo.

I només li volem dir una cosa molt senzilla: hi ha alternativa, hi ha alternativa a les polítiques que vostès estan aplicant i que no tenen res a veure amb el que necessita la gent ara mateix, en aquest moment tan dur de triple crisi econòmica, ecològica i democràtica. Hi ha alternatives per defensar el dret a l'habitatge, expropiant els pisos buits en mans de grans tenidors, no enviant els Mossos a desnonar la gent i a fer-la fora de casa seva o regulant els preus del lloguer. Hi ha alternativa per defensar el territori aturant d'una vegada tots els macroprojectes. Hi ha alternativa a l'hora d'assolir i exercir sobirania a partir d'exercir el control sobre els sectors estratègics i els serveis públics, expulsant l'IBEX 35, que són una pota del règim del 78. Hi ha moltíssimes alternatives, com avui explicarem amb les nostres propostes de resolució, que ens fan avançar en el nostre procés d'autodeterminació, perquè precisament es confronten amb el règim del 78 per defensar els drets de la majoria de la població.

Si vostè en algun moment té intenció d'aplicar aquestes polítiques, ja sap on som nosaltres i la gent que mai ha deixat de ser-hi.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí, bon dia a totes. Bon dia, president. Jo crec que avui és un dia difícil. És un dia difícil per a vostè, un dia difícil per a aquest Parlament i, sobretot, és un dia difícil per a Catalunya. I per això trobe que no és el moment de retrets, així que no entraré en si ja els vam avisar o no de què passaria amb la seua coalició amb Junts –això m'ho han sentit dir moltes vegades–, tampoc insistiré en que era la crònica d'una desfeta anunciada. Soc del parer que estem aquí per construir. Així que seré breu i clara.

Catalunya viu una situació molt complicada, amb una crisi d'inflació que s'està menjant els salaris de la nostra gent. I per fer-hi front cal un govern fort, cal un govern que siga capaç de donar seguretat i estabilitat a les famílies. Cal un govern que siga capaç de preparar-nos per a un hivern que serà molt difícil. I també que siga capaç d'enfrontar-se a tots aquells que volen fer negoci amb el patiment de milers de persones. I a hores d'ara, president, malauradament li he de dir que aquest Govern no existeix. Per tant, segur que entendran el que els diré ara.

Des d'En Comú Podem, evidentment, donem per congelades les negociacions de pressupostos fins que tingam un govern que siga capaç de governar, fins que tingam un govern que siga capaç d'aplicar totes aquelles mesures valentes que el país necessita. I, ho repeteixo, aquest Govern ara mateix no existeix.

I la pilota, president, no està a la teulada de Junts; la pilota no està a la teulada d'En Comú Podem; la pilota està a la seua teulada. I desitge, de veritat, que pugui posar ordre com més aviat millor, perquè aquesta situació segur que és difícil per

a vostès, però sobretot és molt difícil, és molt dura, és molt complexa per a tots aquells milers de famílies que estan esperant tindre un govern que les protegisca.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Señor *president*, ustedes llevan muchos años mintiendo, sobre todo a sus electores, diciendo que iban a conseguir la independencia, un objetivo que, además de ilegal nacional e internacionalmente, pues, es antidemocrático, porque saben ustedes muy bien que la sociedad catalana –ustedes sí, pero la sociedad catalana, en su amplia mayoría– no quiere este tipo de aventuras y quieren seguir siendo miembros de un estado donde puedan ser catalanes, españoles y europeos, sin exclusión de ninguna de estas identidades.

Usted ha dicho: «Yo les voy a dar un mensaje.» Yo les voy a dar a ustedes otro. El *procés* ha corroído las instituciones catalanas, ha corroído este Parlamento y ha corroído también el Gobierno de la autonomía. Dejen de condicionar la autonomía, dejen de condicionar la política catalana, los bolsillos de los ciudadanos, por sus peleas partidistas por el espacio independentista. Les digo que su implosión –porque esto es lo que es: la implosión del independentismo– es la esperanza de muchos catalanes para demostrar que su proyecto es absolutamente inviable, que no lo aguantan ni ustedes; ni ustedes son capaces de aguantar este proyecto delirante que empezó hace unos años.

Yo creo, señor Aragonès, señoras y señores de Junts per Catalunya, Esquerra Republicana y la CUP, que la democracia les ha ganado el pulso. Es así de sencillo. La democracia les ha ganado a ustedes el pulso en su proyecto antidemocrático. Espero que, a la vista del fracaso de su espacio, a la vista de sus peleas, a la vista de la insostenibilidad de esa..., de ese trayecto que nos llevaba al abismo y que ustedes han querido sostener..., espero que, a la vista de ese fracaso, pongan ahora por fin el foco en los intereses de los catalanes. En todos esos catalanes cuyo día a día es pensar a qué hora ponen la lavadora para que les cueste menos dinero, cómo van a pagar el aumento de su hipoteca, cómo van a hacer para pagar el aumento de su alquiler, cómo afrontan los gastos del inicio del curso para sus hijos, el aumento de la cesta de la compra... Empiecen ahora, aprovechen esta oportunidad..., usted lo ha insinuado, señor Aragonès, a ver si es verdad y aprovechan esta oportunidad para ocuparse de los catalanes por primera vez.

Y yo también le pido a usted, señor Giró: den estabilidad a un gobierno con proyectos para todos los catalanes, no solo para una parte. Ya les hemos oído bastante hablar a ustedes sobre sí mismos y mentir a sus conciudadanos. Empiecen ya a ser un gobierno de verdad.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Mixt, té la paraula el senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchísimas gracias, presidenta. Yo no sé si son ustedes conscientes de la gravedad de lo que aquí ha acontecido en los últimos tres días. Se suponía que llegábamos todos aquí, al debate de política general, a explicar nuestras propuestas para ser capaces de afrontar la mayor inflación desde 1984, con las familias catalanas consumiendo los pocos ahorros que les quedan, y a eso hay que añadir la incertidumbre evidente que provoca una guerra en Ucrania.

Lo mínimo que podían esperar los catalanes de sus gobernantes era seriedad, estabilidad, solidez, fortaleza, confianza y, sobre todo, esperanza. Y Cataluña sale de

este debate con el vicepresidente destituido, con un gobierno que nadie sabe cuánto va durar y con una propuesta de nuevo referéndum que nadie entiende y que ni siquiera en el seno del Gobierno se comparte. Y lo único que son capaces de decirle a la sociedad catalana es que la semana que viene, el futuro de 7 millones y medio de catalanes lo van a decidir tres mil afiliados de Junts per Catalunya a su libre albedrío y capricho. ¿Pero esto qué es? ¿No les da a ustedes vergüenza, tanto que aseguran amar a Cataluña? ¿No les da a ustedes vergüenza? Porque a mí, desde luego, me la daría –me la daría.

De poco edificante debe calificarse también la actitud del Partido Socialista, a medio camino entre la complicidad y la indiferencia. Hacemos más oposición tres que ustedes con treinta y tres (*remor de veus*) –que ustedes con treinta y tres– señoría. Si eso es una alternativa, que venga Dios y lo vea. No se ponga de perfil cuando se necesita que alguien tome un poquito la iniciativa.

En definitiva, señor Pere Aragonès, debe usted responder a tres preguntas muy sencillas –muy sencillas–: ¿Tiene usted la confianza de esta cámara, sí o no? ¿Tiene usted la confianza de todos sus *consellers*, sí o no? Y, sobre todo, incluso..., y, es más, ¿confía usted en todos sus *consellers*, sí o no? Tome ya una decisión al respecto. Cataluña no puede permitirse el lujo de estar una semana entera esperando a que Junts per Catalunya decidan qué quieren ser de mayores, mientras la gente lo pasa mal y sufre todo lo que hemos descrito perfectamente. Y lo mínimo que espera de todos nosotros, cada uno en nuestro papel –nosotros, en la oposición, ustedes en el Gobierno– es que estemos a la altura de las circunstancias.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Albert Batet.

Albert Batet i Canadell

Molt bon dia a tothom. En primer lloc, des del Grup Parlamentari de Junts volem mostrar tot el nostre suport al vicepresident Puigneró. (*Aplaudiments.*) A la seva feina al servei de la gent i del país, per la seva determinació per assolir la independència i per la seva lleialtat amb Catalunya. I volem manifestar que no compartim la decisió; ens sembla difícil d'entendre en el context dels esdeveniments.

En segon lloc, volem aprofitar aquesta intervenció per adreçar-nos a la ciutadania. La situació dels últims dies no és fàcil ni agradable. Entenem que la gent estigui desconcertada i fins i tot molesta. Des de Junts per Catalunya tenim un compromís sòlid de treballar, i treballarem per defensar els principis pels quals la ciutadania ens va fer confiança i ens van votar a les eleccions, perquè tenim l'obligació de complir l'encàrrec que Junts per Catalunya va rebre de la ciutadania a les eleccions de fa un any i mig, però sobretot, tenim el deure de complir un mandat dels catalans i de les catalanes, del cinquanta-dos per cent, que van demanar-nos que avancem cap a la independència.

Ho vam dir al debat de política general: la millor garantia d'estabilitat, la millor garantia de respectar les institucions i la millor manera de respectar la democràcia és complint els acords. Demà farà cinc anys del Primer d'Octubre, i sabem que va costar molt arribar-hi, però es va imposar un sentit de transcendència i d'anar tots a la una, que ens va fer imparables. Empeltem-nos d'aquest esperit: l'U d'Octubre és el camí, aquest és el camí.

President, encara som a temps d'arreglar-ho. Per part nostra hi tenim tota la voluntat, per nosaltres no quedarà. Per això, com ja li va comunicar ahir mateix el secretari general del nostre partit, avui li farem arribar una proposta amb concrecions, garanties i terminis sobre el compliment de l'acord de govern. Davant dels problemes, solucions. Arremanguem-nos i siguem sobretot fidels a l'esperança de tanta i tanta gent que ha fet sacrificis per un país lliure i un país millor.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies diputats, diputades, consellers i conselleres. President de la Generalitat de Catalunya, bon dia i moltes gràcies. Li agraïm el to i li agraïm les formes. En defensa de les institucions, en defensa de l'estabilitat, en defensa d'un bon govern, que són a les portes d'aquesta tardor i aquest hivern complicats, un requisit indispensable per garantir el benestar de la ciutadania del nostre país. I li donem les gràcies, per tant, per donar la cara sempre –sempre. Li donem les gràcies, també, perquè, malgrat el soroll, vostè se centra en allò que és important, que és necessari, que, de fet, és imprescindible: parlar i treballar pel benestar de la ciutadania, de com som útils i com podem fer avançar el país, en el dia a dia, en les transformacions i també en un horitzó republicà.

Nosaltres havíem vingut, hem vingut a fer d'aquest debat de política general una oportunitat; una oportunitat per estendre la mà a la ciutadania i fer propostes de país. I això és el que hem fet. I això, de fet, és el que ha fet vostè, tal com va anunciar, un escut social de 300 milions d'euros per afrontar aquesta situació de crisi difícil, un acord de claredat per fer possible el referèndum d'autodeterminació i, per tant, resoldre el conflicte polític amb l'Estat. En definitiva, millorar la vida de la gent d'aquest país, socialment i nacionalment, tot alhora, perquè no s'entén una qüestió sense l'altra.

I a nosaltres, president, també ens dolen els últims dies, els fets dels últims dies. Ens dol que s'utilitzi aquest faristol –aquest faristol– per traslladar-hi debats interns d'una formació política. Ens dol molt. Perquè si volem fer de la política una eina útil –i això és el que volem fer des d'Esquerra Republicana–, hem de fer debats útils per resoldre els neguits i els anhels de la ciutadania. Tot el que s'allunyi d'això s'allunya de la gent. No volem ni desestabilització, ni ultimàtums, ni deslleialtats, perquè la lleialtat a Catalunya s'exerceix amb responsabilitat des de les institucions, és a dir, estant al costat de la gent i sent útils cada dia, amb cada acció, amb cada paraula, amb cada vot. I això és el que estem fent. I això és el que està fent vostè també, president, amb totes les propostes que va anunciar d'escut social, amb tota la proposta per avançar cap al referèndum i, per tant, per a la resolució democràtica del conflicte, donant la veu al poble.

El Govern, malgrat aquest soroll, malgrat tots aquests «malgrats», amb vostè al capdavant, sí, governa, i sí, transforma, i sí, acompanya la gent, i sí, construeix també cap a la república. I ens en sentim absolutament orgullosos i orgulloses. Des dels valors republicans, des de la governança republicana, sempre, al llarg de noranta anys d'història i també ara, de saber-nos útils i capaços de construir les majories necessàries, forjar els consensos per fer-ho tot possible.

Som aquí i seguim.

Moltes gràcies, president.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, procedirem a la presentació de les propostes de resolució subsegüents al debat sobre l'orientació política general del Govern.

Per a la defensa de les propostes de resolució seguirem l'ordre de presentació a registre, tal com es va acordar a la Mesa, segons allò que estableix l'article 155.2 del Reglament. El torn d'intervenció serà per un temps màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari.

Així doncs, comencem pel Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Bien. Buenos días. Muchas gracias, vicepresidenta. Durante los últimos años la política independentista no solamente ha agravado la situación económica, la crisis económica, y ha fomentado la división social, sino que también ha desprestigiado a las instituciones públicas. El *procés* fue hostil con una parte de los catalanes y engañó a la otra parte, y ustedes han provocado desafección hacia instituciones como, por ejemplo, la Generalitat o este mismo Parlament. Los insultos y las mentiras han devaluado la política, y las luchas cainitas entre socios de *govern* han puesto freno al crecimiento en el peor momento, en un momento de grave crisis de subida de precios y de empobrecimiento.

Las luchas entre los socios de *govern* no solamente afectan al Govern, también perjudican a otras instituciones como este Parlamento. Miren, la mayoría de la investidura está rota, y después de los últimos disparates que hemos vivido en las últimas cuarenta y ocho horas, este gobierno ya no es que sea un gobierno roto, un gobierno débil, es que es un gobierno clínicamente muerto. Toda esta historia empezó con Junts pel Sí y ha terminado sin Junts y sin Sí.

Miren, además, tienen la gran suerte de tener un líder de la oposición que se lo pone fácil, se lo pone más fácil el señor Salvador Illa que los que le hicieron a usted presidente, señor Aragonès. Nunca, en una democracia, habíamos visto un supuesto líder de la oposición tan sumiso a un gobierno. En definitiva, todavía no hemos llegado al ecuador de la legislatura y tenemos un *govern* clínicamente muerto, un líder de la oposición que no lidera absolutamente nada, un *president* que busca otros socios y una promesa sin cumplir, la de la cuestión de confianza.

Usted, este martes, señor Aragonès, volvió a los engaños y a las promesas vacías. El hámster volvió a girar. Esta vez giró la rueda canadiense, habló de claridad para tapar la realidad, para tapar que ya no saben qué inventar para seguir viviendo del cuento del *procés*, para tapar que su gestión solamente provoca huida de empresas y pobreza, para tapar que entre socios no se soportan, y para tapar que ya nadie confía en el futuro de este Govern.

Usted, señor Aragonès, fue investido bajo la promesa de someterse a una cuestión de confianza y nosotros le ofrecemos la oportunidad de cumplir, por primera vez, con su palabra. Muchos han hablado esta semana, pero únicamente el Partido Popular ha presentado una propuesta en este debate para impulsar una cuestión de confianza. ¿Quieren claridad? Pongamos claridad. Vamos a ver qué apoyos tiene este Govern.

Señor Illa, en su intervención decía que es un *govern que no governa*. Pues entonces supongo que dará usted apoyo a nuestra propuesta. Lo mismo los comunes, que han congelado ese supuesto apoyo también a los presupuestos. Yo creo que la mejor manera de demostrarlo no es con palabras, sino con hechos, y hoy tendrán la oportunidad de votar, insisto, en esa cuestión de confianza.

Miren, esta crisis que atraviesa el Govern, esta enésima crisis que atraviesa el Govern, no nos importaría demasiado, incluso podríamos comer palomitas viendo el *show*, si no fuera porque está agravando, insisto, la crisis económica y social que está atravesando Cataluña. Los precios suben, la inflación se ha convertido en un monstruo que todo lo devora: los ahorros, el poder adquisitivo, la calidad de vida, las inversiones e incluso las ilusiones. Cada día son más las familias que no llegan a final de mes, y cada día son más los negocios que tienen que cerrar la persiana.

¿Y qué hace la Generalitat independentista ante el drama de miles y miles de familias, de trabajadores, de autónomos y de pequeñas empresas? Pues ustedes le suenan inflación política a la inflación monetaria. Ustedes se niegan a una bajada de impuestos que alivie a las familias y que aumente la competitividad de la economía catalana. Hablan de reindustrializar Cataluña, pero a ustedes, a Esquerra y a Junts, solo les preocupa la industria político-ideológica, porque esta industria, la político-ideológica, es la única que está creciendo en Cataluña, 366 altos cargos y personal

eventual tiene el Govern de la Generalitat, y 30 millones de euros en sueldos de *consellers* y cargos de confianza.

Por esta razón nosotros, desde el Partido Popular, presentamos una batería de medidas para recuperar el prestigio de las instituciones, garantizando la neutralidad, respetando la legalidad y eliminando toda su parafernalia propagandística. Y el problema es que ustedes, siendo el Govern más caro de la historia, aún quieren más. Ustedes son insaciables. Ustedes son precisamente como esa inflación, que todo lo devoran. Devoran los ahorros, la calidad de vida y las ilusiones de los catalanes.

Miren, los catalanes somos los españoles que más impuestos pagamos, porque así lo quiere el Govern de la Generalitat. La política fiscal de la Generalitat sigue siendo una losa que desincentiva cualquier progreso. Sufrimos los tramos autonómicos del IRPF más elevado de España, el mayor impuesto de transmisiones patrimoniales, el impuesto de patrimonio y el impuesto de sucesiones y donaciones. La Generalitat es fiscalmente cruel con los trabajadores, con los pensionistas y con las clases medias. Son el gobierno autonómico que mantiene el impuesto sobre la renta más caro para contribuyentes con salarios brutos entre veinte y treinta mil euros. Nosotros, en este debate, presentamos un plan de rebajas fiscales a favor de las familias y de la competitividad de la economía catalana. Proponemos rebajar los tramos autonómicos del impuesto sobre la renta, sobre todo aquellos que afecten a rentas bajas y medias, deflactando este impuesto para adecuarlo a este escenario actual de inflación desbocada.

Proponemos también una total bonificación, es decir, la práctica eliminación de impuestos como sucesiones y donaciones, y patrimonio, y proponemos eliminar gran parte de los impuestos propios que, insisto, lastran los diferentes sectores de la economía de Catalunya. Porque esta política fiscal ayudaría a las familias y trabajadores a superar esta etapa, y ayudaría también a la reactivación económica de Cataluña, a la creación de más y mejores puestos de trabajo y, en definitiva, ayudaría a aumentar la base imponible y, por lo tanto, a recaudar más, como así ha demostrado la experiencia en los diversos gobiernos autonómicos del Partido Popular.

Esta rebaja fiscal que proponemos tiene también que ir acompañada de otros paquetes de medidas que también proponemos en estas propuestas, para reducir la inflación política, es su industria político-ideológica, para simplificar el sector público institucional de la Generalitat. Propuestas también para fortalecer la economía, su competitividad y la industria, porque fortalecer la economía servirá también para fortalecer el bienestar.

Si hablamos de la gestión de la sanidad y de la educación, ustedes también nos sitúan a la cola de las autonomías españolas. Seguimos ofreciendo los peores datos en listas de espera de sanidad, y tenemos totalmente asfixiada a la atención primaria. Y en educación, pues bueno, ustedes únicamente se esfuerzan a la hora de saltarse las leyes y las sentencias. Ustedes están, a día de hoy, vulnerando los derechos de las familias y tratando al español como si de una lengua extranjera se tratase. Por esa razón, nosotros también presentamos una propuesta a favor del trilingüismo y de la libertad, para que los padres puedan tener libertad para elegir la mejor educación para sus hijos.

Este no es el único problema de las escuelas. Usted, *conseller* Cambray, ha conseguido, pues, contrariar a todo el mundo —a profesores, alumnos, familias—, que tiene mérito la cosa. Nosotros creemos que tenemos que reorientar el gasto público para fortalecer el bienestar de los catalanes con más y mejor política social, educativa y sanitaria.

También nos han puesto ustedes a la cola de seguridad. Catalunya es mucho más insegura hoy que ayer, y los datos son muy preocupantes. Los delitos contra el patrimonio prácticamente han aumentado en casi un diez por ciento. También han aumentado homicidios, asesinatos, amenazas, abusos, agresiones sexuales. Y si hablamos de ocupación, pues, resulta que cada día se ocupan ilegalmente veintiuna

viviendas en Cataluña. Ustedes tienen un problema muy grave con la inseguridad, porque resulta que la Generalitat independentista y algunos de sus ayuntamientos protegen más al delincuente y al incívico que a las familias y a los negocios. Y nosotros queremos poner fin a esta inseguridad. Y desde el Partido Popular lo que reclamamos es el derecho de los catalanes a vivir en paz, el derecho a vivir tranquilos.

Por este motivo también presentamos propuestas para acabar con la ocupación ilegal, como, por ejemplo, la creación de una oficina que asesore a los propietarios que se encuentren ante esta situación, como ya hemos implantado en Madrid. También medidas para garantizar la seguridad en calles y barrios, prestigiando a *mossos* y policías locales, mejorando la coordinación entre ellos y dotándoles del material y la normativa necesaria. En definitiva: propuestas que lo que pretenden es potenciar la libertad, el bienestar y la prosperidad de los catalanes.

Creemos que es hora de reorientar las instituciones catalanas para que recuperen el prestigio, sirviendo a todos los ciudadanos y no solo a los altos cargos, como ocurre ahora. Creemos también que es hora ya de reducir la industria político-ideológica de la Generalitat, para que puedan crecer así la economía y la sociedad. Y creemos también, señor Aragonès, que es hora ya de ponerle fin a su proyecto fracasado. Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans té la paraula el senyor Ignacio Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyores i senyors diputats. Senyor president de la Generalitat, senyor Pere Aragonès, el primer que volem fer des del nostre grup parlamentari és manifestar un sentiment que crec que comparteixen molts catalans aquests dies, que és un sentiment d'una certa vergonya, després dels esdeveniments que s'han succeït amb les seves batalles internes entre Junts per Catalunya i Esquerra Republicana. Li ho dic sense acritud i, sincerament, des del respecte. Soc un ferm partidari de fer política amb un to i amb un tarannà envers els nostres adversaris polítics correcte, educat i respectuós. Des de les més absolutes discrepàncies polítiques, es poden dir coses que segurament, doncs, poden no «sentar» del tot bé als nostres adversaris, però crec que són necessàries per avançar en millor..., o sigui, que sigui el millor per a la nostra comunitat i per al benestar de la societat catalana. Per això, crec que és imprescindible que, des d'aquest faristol, avui en aquest Parlament, els grups de l'oposició li retraguem, a vostè, com a màxim responsable d'aquest Govern, la falta d'una imatge edificant, que estem projectant a la resta d'Espanya i a la resta del món, crec que estem projectant una imatge, certament, en molts aspectes diria, m'atreviria a dir, que esperpèntica i grotesca. I crec que això no ens afavoreix en absolutament res.

Catalunya, com la resta d'Espanya, té de banda, en els pròxims mesos, tenim una situació realment preocupant en termes econòmics, amb una inflació disparada, amb una crisi energètica, econòmica i de serveis socials que afecta el conjunt de la ciutadania de Catalunya, però molt especialment les classes treballadores. I, des d'aquest punt de vista, crec que és absolutament imprescindible que vostè entomi la situació i sigui capaç de redreçar el rumb d'aquest Govern que està en aquests moments, doncs, aparentment trencat i, des del punt de vista polític, és absolutament ineficax i ineficient.

Per això nosaltres, des del Grup Parlamentari de Ciutadans, des de la més absoluta discrepància política, li oferim responsabilitat, li oferim altesa de mires amb les nostres propostes de resolució, que hem presentat als grups d'aquesta cambra. Hem pogut fins i tot transaccionar algunes d'elles amb alguns dels grups parlamentaris i, sobretot, creiem que són propostes que estan orientades al benestar de la ciutadania de Catalunya. No creiem que sigui moment per fer més el ridícul. S'ha parlat aquests

dies –ho deia l'altre dia el senyor Illa– de la mítica frase, segurament rebregada, del senyor Tarradellas, de l'enyorat president Tarradellas, quan deia allò que: «En política es pot fer de tot menys el ridícul.» I, efectivament, soc un ferm partidari d'aquesta idea. En política es pot fer de tot menys el ridícul. I crec que aquests dies la classe política catalana, òbviament encarnada en vostès, però, en tot cas, com a representants del conjunt de la ciutadania de Catalunya, vostès en són responsables, està fent el ridícul. I això realment perjudica l'interès general i els interessos materials dels ciutadans de Catalunya.

Volem reivindicar des d'aquesta tribuna un element molt important de la vida en societat dels ciutadans de Catalunya, que és l'autonomia política, és l'autogovern. Amb una política basada en els últims anys en l'obsessió per la separació, per la sobirania, per la diferenciació amb la resta d'Espanya, s'ha fet un flac favor a una idea que ha estat sempre cabdal, precisament, de la història de Catalunya i de les relacions de Catalunya amb la resta d'Espanya, com és precisament aquesta idea de l'autogovern, l'autogovern lleial amb la resta de les comunitats autònomes espanyoles i, òbviament, també amb el govern central. Per això, li demano, senyor Aragonès, que vostè sigui capaç de redreçar aquesta situació i tornar la política catalana a un mínim de senderi, a un mínim de responsabilitat, i que, efectivament, deixem de banda, bandegem definitivament la rauxa i ens abracem al seny. Tot i que siguin, òbviament, elements amanits i rebregats de la nostra cultura política, crec que ara és més important que mai recordar aquests elements.

Vostè l'altre dia parlava de l'exemple quebequès per a la nostra comunitat. Si parlem de l'exemple quebequès, senyor Aragonès, jo li vull recordar que d'aquí a quatre dies, el 3 d'octubre, hi ha eleccions a la província canadenca del Quebec i, en aquestes eleccions, els partits obertament partidaris de la secessió són absolutament minoritaris. El partit que molt previsiblement tornarà a guanyar les eleccions del Quebec és un partit que prové d'una escissió del partit *québécois*, però que ha assumit que els dos referèndums de l'any 80 i de l'any 95 van ser un autèntic desastre per a la convivència, per a l'economia i, en definitiva, per a l'esdevenidor de la província.

I, per això, nosaltres li demanem que aprenguin vostès de la lliçó quebequesa abans que les conseqüències del seguidisme que vostès pretenen fer ara d'aquesta via ens porti totes les conseqüències –que ja ens n'han portat algunes–..., però que ens porti totes les conseqüències negatives d'aquesta via quebequesa. L'efecte Montreal ja és un fet a Catalunya, Barcelona i el conjunt de la nostra comunitat ha patit enormement les conseqüències d'una política de confrontació, d'una política d'instabilitat, d'una política d'inseguretat jurídica. I crec que això és una greu irresponsabilitat que confiem que es pugui redreçar.

Certament, senyor Aragonès, jo li reconec, des de la meua posició com a portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, però també en el pla personal, que vostè no té un to que destilli odi. No té un to que destilli agressivitat envers l'adversari. No té, diguem-ne, els defectes que jo he observat en altres líders polítics dels últims anys a Catalunya. Sé que les lloances d'un diputat de Ciutadans poden ser fins i tot una lloança enverinada per a vostè. Però ho dic amb tota sinceritat i crec sincerament que vostè està en disposició de redreçar, si més no, aquest espectacle grotesc que estan donant aquests dies –des del respecte l'hi dic– els grups del Govern.

Des del punt de vista de les nostres propostes de resolució, crec que és important parlar de la nostra pretensió de lluitar contra la corrupció, de la nostra pretensió de lluitar contra la usurpació de les nostres institucions. Institucions fantasmes, fantasmagòriques, de fet, com el Consell per la República, són institucions que el que fan és llastrar la nostra institucionalitat deliberativa i perjudiquen sobre manera la vida pública de la nostra comunitat. També fem propostes orientades a millorar la capacitat fiscal dels ciutadans de Catalunya, amb una reducció dels tipus impositius de l'IRPF en els trams de renda inferior, que són els que pateixen més la crisi econòmica i que, concretament a Catalunya, són els que estan sent més maltractats.

Precisament, jo li demano a vostè i al senyor Giró, una política molt més oberta, molt més flexible, molt més liberal amb aquestes rendes, amb aquests trams de renda que, precisament, estan suportant el pitjor de la crisi que ens afecta. Demanem també establir una bonificació del noranta-nou per cent de la quota de l'impost de successions i donacions. Creiem que quan es parla molt del que fan la resta de les comunitats autònomes s'oblida un aspecte important, que és precisament que aquella política que fan altres comunitats autònomes, com ara la Comunitat de Madrid o la Comunitat d'Andalusia, és perfectament possible a Catalunya. I són vostès els únics responsables que els catalans siguem els espanyols que més impostos propis paguem i que paguem, en definitiva, o suportem una major càrrega fiscal. Això és responsabilitat seva i del senyor Giró, i està a les seves mans, precisament, alleugerir o alleujar aquesta càrrega tan onerosa per als nostres ciutadans.

Demanem també un tracte a favor dels treballadors autònoms, establint un programa d'ajudes que permeti ampliar un any la tarifa plana de les quotes d'autònoms, amb l'objectiu d'estimular i ajudar a consolidar la seva activitat davant la situació d'incertesa i inflació que estan suportant.

Demanem, òbviament també, un pla de xoc per a les famílies davant de l'escala de preus, absolutament insostenible i que afecta la nostra comunitat com la resta de les comunitats autònomes d'Espanya. Creiem que, en aquest sentit, Catalunya està a la cua d'Espanya o s'està situant a la cua d'Espanya a l'hora de fer un pla de xoc davant d'aquesta situació, i ens sembla absolutament imprescindible que vostès posin ordre en aquesta situació.

D'altra banda, creiem que hi ha un aspecte que també és fonamental per nosaltres, com a partit polític, i sempre ho diem, que és precisament el respecte a la diversitat lingüística dels ciutadans de Catalunya. Creiem que és important instar el Parlament de Catalunya a reconèixer el pluralisme lingüístic de la nostra societat, la convivència lingüística entre el català i el castellà, que són les dues llengües principalment pròpies, majoritàries, dels ciutadans de Catalunya; és, a parer meu, una circumstància, una condició modèlica de la nostra societat, que segurament sigui exemple per altres comunitats bilingües o plurilingües. I per això jo crec que no té cap sentit que el Govern de la Generalitat continuï entestat a bandejar el dret que tenen els ciutadans de Catalunya a educar els seus fills, a escolaritzar els seus fills, tant en català com en castellà.

Creiem també que hi ha altres aspectes, com els drets socials de les persones que pateixen malalties greus, que han estat una prioritat per nosaltres en aquesta legislatura, i, en definitiva, creiem que hi ha molt camí per córrer.

Nosaltres, des de les nostres diferències, senyor Aragonès, li oferim altesa de mires, li oferim responsabilitat, i estem convençuts que som capaços precisament de governar amb una expressió –i perdoni, presidenta, que ja acabo– que vostè ha posat en circulació recentment, la de «la Catalunya sencera»; crec que «la Catalunya sencera» ha de tenir en compte tothom, no només els catalans que són partidaris de separar Catalunya de la resta d'Espanya, sinó tenir en compte el conjunt de les sensibilitats que es donen cita a la societat catalana i en aquest Parlament. Si ho fem així, és possible que Catalunya torni a ser l'avantguarda d'Espanya i a liderar el nostre país.

Gràcies, senyora presidenta; senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora diputada Maria Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputades, diputats, consellers i conselleres, president. El Tribunal Superior de Justícia ha refusat la petició de la Generalitat de revocar les mesures cautelars que s'apliquen en sis centres educatius i obliguen a impartir el vint-i-cinc per cent de les classes en castellà. El Tribunal Constitucional

anul·lava l'admissió a tràmit de les resolucions del Parlament del 2019 sobre l'autodeterminació i la monarquia. I al barri d'Hostafrancs s'ha perpetrat un acte de violència institucional contra una parella, amb informe acreditat de vulnerabilitat social i sanitària, perquè el jutge ha decidit desobeir la moratòria estatal i desobeir la llei catalana que obliga els grans tenidors en situacions com aquesta a oferir lloguers socials, i la parella està llançada al carrer.

Són tres coses que han passat durant aquests dos dies d'aturada del debat de política general per motiu de que la diputada Eulàlia Reguant va haver d'anar..., va ser jutjada per haver-se negat..., per haver plantat cara a l'extrema dreta, a punt de complir-se el cinquè aniversari de l'1 i del 3 d'octubre, mentre els dos partits del Govern escenificaven, una vegada més, aquesta disputa per l'hegemonia davant del vot independentista en un joc de suspens sobre la possible ruptura del Govern que ha captat tots els focus mediàtics, oferint un espectacle que no es mereix ningú.

Ara ja tenim la prova que aquella llei que vostès van aprovar, tal com ja vam avisar, no serveix per aturar la imposició del castellà a les escoles. La defensa de la llengua catalana té molts fronts. Nosaltres aquí, en les propostes de resolució, presentem propostes valentes, com, per exemple, que el català no només sigui un dret, sinó que sigui també un deure, i, com, per exemple, que fer accessible la llengua absolutament a tothom sigui una prioritat de país; ens hi juguem la cohesió social.

Davant l'enèsima ingerència contra la sobirania parlamentària, recordem que són més de quaranta lleis tombades pel Constitucional. Cal deslliurar-se d'una vegada per totes d'aquesta cotilla restrictiva de la constitucionalitat opressora que paralitza diàriament la nostra feina parlamentària. Per això, la nostra proposta de resolució «la independència per canviar-ho tot i canviem-ho tot per assolir la independència»..., fem una proposta d'actuar amb sobirania més enllà dels límits constitucionals i estatutaris i més enllà de les restriccions imposades per les institucions polítiques i judicials de l'Estat per a la garantia de tots els drets.

També en aquesta PR proposem aturar la participació dels Mossos d'Esquadra en la repressió política dels moviments de defensa dels drets socials i civils, perquè ahir, president, conseller..., ahir, davant la flagrant violència institucional exercida contra aquests veïns desnonats, els Mossos, la policia de la Generalitat, van fer costat a la prevaricació judicial i es van posar al servei dels abusos dels grans tenidors, trepitjant els drets de la part més vulnerabilitzada. També aquí tenim propostes molt específiques per aplicar la doctrina Trapero i evitar usar la força de forma desproporcionada, provocant un mal major.

I és que la vida de la gent, la vida de la majoria de la gent, està travessada per moltes crisis, però nosaltres som aquí per dir que hi ha alternatives; n'hi ha i són factibles. Són alternatives radicals, perquè hem d'anar a l'arrel, perquè amb la magnitud del que tenim al davant no ens hi valen ni pedaços, no ens hi valen maquillatges, no ens hi valen caritats, no ens hi valen almoines. Són mesures radicals, com per exemple per evitar els talls de llum, que afectaran tants llocs del territori. O, per evitar que les persones hagin d'escollir entre omplir la nevera o pagar la factura energètica, o passar fred, nosaltres presentem propostes de resolució que insten accions com l'obligació d'instaurar el comptador social, fer efectiva l'energètica pública, però no només per a edificis institucionals, sinó per a tota la població, i deixar d'engreixar els beneficis d'una organització criminal com Endesa. Proposem que cap institució pública catalana hi destini recursos i que Endesa sigui declarada *non grata* a aquest país. Tallem d'una vegada amb aquesta màfia.

Aquesta darrera part del debat de política general, ja ho veuen, nosaltres l'abordem amb propostes concretes, sense negar que sentim aquest esgotament que produeix comprovar la inacció del Govern per sortir d'aquest atzucac demolidor; però, alhora, amb la fermesa de saber que hi ha alternatives i que el que nosaltres proposem avui aquí són solucions a l'alçada de les necessitats que té la majoria de la població d'aquest país en un context de crisi que arrosseguem –i les que vindran.

Com que el que cal és garantir una vida digna per tothom, i això només és possible amb una autèntica sobirania i amb un nou model basat, entre altres factors, en la justícia climàtica, el repartiment de la riquesa i la radicalitat democràtica, les nostres propostes contenen accions concretes, destinades moltes d'elles a la justícia fiscal, a un canvi important del model econòmic, productiu i financer. Són propostes factibles, carregades de raons per la defensa aferrissada dels serveis públics com a pilar de l'accés als drets universals; propostes que plantegen mesures de xoc, el control de preus pels béns de cobertura de les necessitats vitals, culturals i lingüístiques, i el control de la producció i distribució energètica.

Però ja ho sabem, tot això requereix actuar amb sobirania, més enllà dels límits constitucionals i estatutaris. I, per tant, aquestes restriccions que ens imposa l'Estat perquè nosaltres puguem fer les nostres polítiques, aquestes restriccions judicials, doncs, nosaltres les hem de desbordar; si no, no podem garantir els drets bàsics de la població catalana.

No els puc explicar totes les propostes, n'hi han moltíssimes, però insisteixo en que són essencials, radicals, no són pedaços; són mesures transformadores, com la renda bàsica per guanyar llibertat per tothom, conjuntament amb profundes reformes fiscals on són els rics els que més paguen. Hem fet propostes per reforçar l'escola i la sanitat públiques, però també per construir aquesta banca pública que no ens mantingui lligats a la banca mafiosa. També una farmacèutica pública i una energètica per fer front a les elèctriques mafioses.

Ens reiterem, sí, ens reiterem amb propostes que ja hem explicat moltes vegades en aquest Parlament però que sabem que són les que de veritat poden resoldre les necessitats per fer front a les crisis que estan perjudicant els drets de tothom.

Reiterem que d'una vegada per totes els antidisturbis es retirin dels desallotjaments de les famílies vulnerables; regulem el lloguer; potenciem el parc públic i socialitzem l'habitatge buit en mans de fons voltors i banca, i fem de veritat una defensa aferrissada del dret a l'habitatge.

Davant la crisi climàtica, ja he esmentat algunes de les mesures; són profundes i valentes, perquè el temps s'acaba –el temps s'acaba–, el planeta és finit i ens hem de posar les piles, perquè les generacions que venen darrere nostre necessiten seguir vivint en aquest planeta i fer-ho amb condicions i dignitat.

Aquestes mesures transformadores per millorar la vida de la gent treballadora, com que això –que ja ho he dit– en que aquest estat..., que no ens les deixa aplicar..., ens obliguen a tenir un plantejament de confrontació, perquè ja fa temps que ho plantegem: a l'Estat no hi ha solució; l'Estat no reconeixerà mai el nostre dret a autodeterminar-nos ni es farà enrere en la repressió que això ha comportat. Això vol dir que nosaltres ja no podem seguir en aquest marc; la taula de diàleg ja s'ha vist que no serveix per anar realment cap al que és la solució, el dret d'autodeterminació i el fi de la repressió, i aquest dret d'autodeterminació i el fi de la repressió per assolir tots els drets socials i cívics i polítics.

Nosaltres pensem que cal fer del nostre conflicte un conflicte internacional, un conflicte democratitzador, per defensar drets, per defensar les majories socials vers l'espoli del gran capital, que a cada crisi acumula més poder a costa d'empobrir la majoria.

Com que no podem continuar contribuint a l'estabilització de les institucions de l'Estat, hem de rebutjar l'agenda del retrobament, hem de rebutjar aquesta agenda proposada pel Govern espanyol i avalada per les organitzacions patronals; cal obrir un nou cicle polític de ruptura amb l'Estat en la defensa del dret a l'autodeterminació, l'amnistia i els drets socials de la població catalana.

Estem a punt de celebrar el cinquè aniversari de l'U i el Tres d'Octubre. Aquesta força revolucionària que articula l'independentisme social la vam viure aquest octubre del 2017, després d'una dècada de creixent organització i mobilització socials. I és tanta la potència d'aquesta revolta revolucionària que tot un estat, tot un règim

treballa per exterminar-la. No hi contribuïm, no contribuïm a aquest extermini des de les institucions catalanes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gracias, presidenta. Este Gobierno llega a este debate de política general dividido, enfrentado y obsesionado con seguir partiendo Cataluña en dos. Plantean, como ya hizo el PSC, en 2016, a través del ministro Miquel Iceta, la llamada «ley de claridad» para realizar un referéndum y plantear la ruptura. Desde VOX, lo dijimos en 2016 y lo diremos en 2026: la unidad de España no se negocia.

Y también llega con un plan de gobierno estancado en su agenda ideológica, sectaria y apartada de la realidad, pero con una realidad muchísimo peor, porque es más difícil llegar a fin de mes y hay más inseguridad en nuestras calles. Sus políticas son las mismas del año pasado: ruptura, fanatismo ecológico y unas políticas que incrementan las urgencias sociales que son incapaces de atender, porque malgastan el dinero del conjunto de los catalanes.

Y por eso, desde el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, al cual agradezco todo su trabajo, tenemos claras las necesidades y las urgencias de los catalanes, y presentamos doce propuestas de resolución en las materias que consideramos esenciales. Por supuesto, no son ni la *conselleria* de feminismo ni Acció Exterior, que no merecen más propuesta que cerrarlas.

En cuanto a temas institucionales y gasto público, ante su despilfarro, sus duplicidades y sus continuas afrentas al Estado, o sea, su golpismo continuado, proponemos la devolución al Estado de las competencias en materia de interior, justicia, sanidad y educación; reducir los altos cargos y el gasto político drásticamente, para poder reducir también drásticamente los impuestos y así ayudar a las familias y a los trabajadores, como por ejemplo suprimir las oficinas de los expresidentes de la Generalitat o las subvenciones a patronales, sindicatos o partidos políticos.

Sobre política económica, la situación es muy grave. Cataluña es un infierno fiscal. Cada catalán debe de su bolsillo 10.700 euros por culpa de la deuda acumulada de la Generalitat, y más de 350.000 personas buscan empleo y no lo encuentran. Cierran empresas o se van al resto de España, y están en riesgo el cincuenta por ciento de las pymes –riesgo de cierre, por supuesto.

Proponemos, por eso, acabar con el infierno fiscal que ustedes han creado a las clases medias y trabajadoras, porque el año 2022 será recordado como el gran año de la inflación. Si nos vamos doce meses atrás, podemos decir que la cesta en la compra ha subido un quince por ciento y los sueldos de los trabajadores, no. Y para subirlos no hace falta incrementar los costes a las empresas; bastaría con bajar los impuestos, el tramo autonómico de IRPF a los trabajadores en sus nóminas, y ustedes se niegan reiteradamente a hacerlo.

En cuanto a energía, ustedes hablan mucho y hacen poco; mucho ruido y pocas nueces. Estamos en la cola de las energías renovables, cierran centrales térmicas, rechazan las nucleares y solo imponen impuestos, condenado a los catalanes a la dependencia extranjera y a la pobreza energética. Mucho fanatismo climático y pocas luces.

En relación con el sector primario, ustedes y sus políticas, en colaboración con las políticas injustas de los burócratas de Bruselas, machacan a nuestros agricultores, a nuestros ganaderos y a nuestros pescadores; les hacen competir con productos extranjeros que no cumplen con las normas que les exigimos aquí a los nuestros, y, por su culpa, en Cataluña cada año se cierran más granjas y se cultiva menos la tierra.

En materia social, están obsesionados en sus chiringuitos LGTBI, feminismos e inmigración ilegal. Y lo decimos alto y claro: ayudas sociales con prioridad nacio-

nal. (*Aplaudiments.*) Cada vez hay más pobres, pero si no son de los colectivos que ustedes quieren imponer, ustedes los abandonan, tales como mayores, dependientes, mujeres embarazadas y agobiadas o las numerosas familias que no están llegando a fin de mes –están abandonadas. Ejemplo: la renta *garantida de la ciudadanía* en 2021; los extranjeros suponen el dieciséis por ciento de la población en Cataluña y reciben el cuarenta por ciento de estas ayudas de renta garantizada; son el dieciséis y reciben el cuarenta.

En relación con la vivienda, ante la crisis económica que ustedes han generado, los impuestos que castigan la compra de viviendas y la falta de vivienda social, ustedes solo tienen una solución: ocupación. Y VOX propone la expulsión inmediata de los okupas. (*Aplaudiments.*)

En cuanto a la salud, faltan médicos; no vienen médicos del resto de España por culpa de sus fronteras lingüísticas. Tendríamos mejor sanidad si no gastasen el dinero en campañas ideológicas. Y, por supuesto, desde VOX defendemos la vida desde la concepción hasta la muerte natural. Menos aborto y más ayudas a las mujeres embarazadas y agobiadas; menos eutanasia y más ayuda para los cuidados paliativos del dolor.

En educación nos encontramos ante el Gobierno más liberticida de los últimos cien años, que no duda en pisotear derechos y libertades de los padres. Imponen colegios, ideología, lengua, modelo educativo, pero les advierto: se les acaba la imposición, se vienen tiempos de libertad, porque cuando VOX gobierne España –de aquí a poco– garantizará el cheque escolar, el pin parental y que se pueda estudiar en español en todo el territorio nacional. (*Aplaudiments.*)

Seguridad y protección de nuestros barrios. La delincuencia y la inseguridad se han disparado en Cataluña, y se niegan, el resto de partidos políticos, a plantear un pleno extraordinario que aborde este tema con las propuestas que son necesarias, y solo lo defiende VOX.

Y un comentario. Ustedes se dedican a condenar la muerte de una mujer en Irán –que nosotros también condenados– por no llevar velo e ignoran aquí, en Cataluña, el avance del islamismo, que castiga a nuestras mujeres y a nuestra identidad. (*Aplaudiments.*)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Senyor diputat, el crido a l'ordre perquè està vinculant en aquest cas una religió amb una situació de violència i d'assassinat, i que, a més a més, hem condemnat en aquest Parlament.

Joan Garriga Doménech

Pues vale.

En justicia, pedimos devolver al Estado las competencias en materia penitenciaria mientras hay que subsanar las carencias materiales y de recursos humanos, y proteger, evidentemente, a los funcionarios de prisiones de las agresiones violentas que sufren a diario.

En materia de historia, por supuesto, proponemos acabar con las imposiciones de verdades oficiales y, por supuesto, de manipulaciones históricas.

En territorio, dejen de cobrar por circular en sus autopistas. Tanta pancartita de «Volem peatges lliures», pero cuando toca a las de la Generalitat seguimos cobrando el peaje; incluso están creando nuevos sistemas de pago. Dejen de decir «no» a toda mejora en las infraestructuras, como el aeropuerto, el Cuarto Cinturón o el desdoblamiento de muchas carreteras.

En materia de vivienda, llevan años sin abordar el problema, solo aportando como solución la ocupación. Liberen el suelo, excepto el protegido; supriman el diez por ciento del ITP en la compraventa de viviendas; desgraven el coste y el alquiler en el IRPF, y, por supuesto, construyan viviendas de protección oficial. (*Aplaudiments.*)

En relación con los medios de comunicación, para garantizar la libertad de prensa –ya sé que cuesta de entender el concepto «libertad de prensa», fundamental en un estado de derecho– y no malgastar el dinero de los catalanes, tenemos que cerrar la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales –aquí, algunos presentes, aunque nos ignoren. Por tanto, cerrar TV3, Catalunya Ràdio, Canal 33, 3/24, Super3 Esport3, iCat, Catalunya Informació y Catalunya Música. ¿A que suena bien la música? (*Remor de veus.*) Y, por supuesto, eliminar las subvenciones a medios de comunicación... (*Remor de veus.*) Presidenta... (*Pausa.*) ¿Presidenta?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Continuï, diputat.

Joan Garriga Doménech

Y, por supuesto, eliminar las subvenciones a medios de comunicación privados y públicos.

Y, por último, presentamos –y no menos importante– propuestas para la protección de la familia y la infancia. Vivimos en un grave invierno demográfico; la natalidad en Cataluña es de las peores en Europa; nacen muy pocos niños, aunque al señor Aragonès le haga gracia, nacen muy pocos niños, y son urgentes las medidas de fomento de la natalidad nacional y defensa de la familia.

En resumen, defensa de la familia, defensa del producto y empleo nacional, fiscalidad más justa con grandes bajadas, energía asequible, detener la inmigración ilegal, combatir la inseguridad ciudadana y recuperar nuestra soberanía nacional y la igualdad de todos los españoles.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari d'en Comú Podem té la paraula el diputat David Cid.

David Cid Colomer

Moltes gràcies. «Una pèrdua de temps.» Jo crec que és en el que la ciutadania pensa que han convertit vostès el debat de política general. L'enèsima batalla –no sabem si la darrera– entre Esquerra Republicana i Junts per Catalunya en la seva lluita pel poder. Perquè sí, estem enmig d'una lluita pel poder. El debat de política general teòricament orienta i marca el rumb de l'acció de govern. I arribem a aquest debat –ho deia la nostra presidenta– amb un Govern sense rumb, paralitzat i trencat. I avui no tenim Govern. No tenim Govern. Està suspès. El president ha suspès la seva agenda i estem a l'espera del darrer ultimàtum de Junts per Catalunya. Perquè sí, li han fet un nou ultimàtum.

I quin sentit tenen les resolucions que aprovarem avui? Quin sentit té marcar el rumb del Govern quan no sabem si aquest Govern existirà la setmana que ve? Un Govern que és incapaç de governar-se; dèiem, un president que ha suspès la seva agenda i uns consellers i conselleres que el desautoritzen. Quin sentit té marcar el rumb a consellers i conselleres que no saben si ho seran la setmana vinent? I per aquest motiu, perquè creiem que no té sentit, no votarem favorablement a cap de les seves resolucions conjuntes perquè ni són conjuntes, ni tenen credibilitat, ni les faran.

I deia la nostra presidenta també que el seu mai ha estat un govern de coalició, ha estat una coalició d'interessos. Interessos electorals. I ja ho vam dir en el debat d'investidura, eren el Govern de la resignació: «Acordem, perquè no tenim més remei que acordar.» Una coalició d'interessos, però no per governar, sinó per guanyar temps. Temps perquè un sector de gent pugui anar apartant la senyora Borràs sense que es noti massa; temps perquè Junts pugui anar teixint acords amb el Partit Socialista que emergiran a cada un dels municipis on aquestes majories siguin possibles el maig del 2023; temps per construir una estratègia de desgast, de desautorització del president dia a dia i que això esdevingui normal, i temps perquè la batalla infinita que tenen entre Esquerra Republicana i Junts per Catalunya pel lideratge i per la

presidència de la Generalitat no sembli incompatible amb un president fort i un bon Govern, cosa que no ha passat: són un govern feble i un govern paralitzat.

I davant d'això, on queda la gent? On estan els problemes de la gent? Tenim una inflació de gairebé el deu per cent; un hivern que serà dur, on moltes famílies tenen dificultats per pagar la llum, omplir la nevera o arribar a final de mes; on moltes empreses no saben si poden continuar endavant pels costos de l'energia. On està la gent? On són les seves preocupacions, les seves esperances? Si portem setmanes... –setmanes, perquè això no és d'aquesta setmana–, portem setmanes on només parlen de les seves baralles, de garanties, de discussions, d'acords fallits, d'ultimatums entre vostès; no té res a veure amb el que els preocupa a la gent, ni amb el que els passa a la gent. I la gent no té temps. No tenen el temps que vostès necessiten per arreglar les seves batalles, perquè la gent no pot esperar o no pot seguir esperant que vostès deixin de barallar-se i d'una vegada per totes governin. Perquè això no passarà. I ho saben vostès: no deixaran de barallar-se. No deixaran de degradar-lo perquè la seva estratègia és degradar la presidència de la Generalitat. I ho sap vostè millor que nosaltres.

I Catalunya necessita avançar, necessita victòries, necessita conquestes. I les necessita avui. Necessitem un horitzó de país i aquest és el nostre objectiu, aquest és l'objectiu dels comuns, aquest és l'objectiu d'en Comú Podem: fer avançar Catalunya. I tenim un pla i tenim un projecte per al nostre país i això és el resum de les nostres quinze resolucions.

Primer, fer avançar Catalunya en la lluita contra la inflació i en la defensa dels serveis públics. Prendre mesures perquè la ciutadania no perdi poder adquisitiu i fer-ho amb equitat territorial, donant resposta especialment també a aquells municipis rurals i de muntanya que tenen més dificultats per tirar endavant.

En segon lloc, fer avançar Catalunya en sobirania energètica i en la lluita contra l'emergència climàtica. La transformació verda, la que vostè va prometre, és un naufragi. Vostès han suspès –vostès han suspès– en la seva agenda..., en la seva agenda verda. Nosaltres volem que Catalunya el 2030 sigui sobirana energèticament. I per fer-ho possible cal un salt endavant, energies renovables i un pla massiu de plaques fotovoltaïques que hem anomenat «Catalunya brilla».

Volem seguir impulsant la Catalunya del tren, amb infraestructures pròpies, no esperant l'Estat, amb els trens trams arreu del territori. I seguim fomentant el transport públic allargant la rebaixa del preu del transport públic.

I mitigar també els impactes del canvi climàtic, fent front a la sequera, o també a les nostres escoles on els infants pateixen la pujada de les temperatures.

Volem també –i no ens cauen els anells per dir-ho, quan les coses es fan bé...– protegir la nostra indústria i, per tant, també volem posar en valor, amb una proposta de resolució conjunta, el pacte nacional per a la indústria.

I, finalment, també volem fer avançar Catalunya com a país. Tenim un projecte. Legítim com el seu, però el nostre. El nostre. Volem una Espanya republicana, plurinacional i federal. Aquest és el nostre projecte i el volem defensar i no demanarem perdó per defensar-lo. No demanarem perdó per defensar-lo.

Catalunya, ho dèiem, necessita victòries, conquestes avui i demà. Avui i demà. Necessitem més i millor autogovern. I per fer-ho possible necessitem diàleg, negociació i acords i la fi de la judicialització. Perquè, com deia, tenim projectes diferents, però malgrat el retrets d'alguns, nosaltres contra la repressió hi hem estat des del primer dia –des del primer dia. El 20 de setembre, quan van detenir el senyor Jové i el senyor Salvadó, nosaltres hi érem a la Ciutat de la Justícia de l'Hospitalet, jo hi era a la Ciutat de la Justícia de l'Hospitalet. Per tant, cal avançar en la reforma del Codi penal i en la reforma del delictes de sedició, i la nostra aposta pel diàleg i la negociació és ferma.

Una negociació que ha de ser de govern a govern, perquè si no és de govern a govern, és negar que és un conflicte polític entre Catalunya i Espanya; vol dir que

és un conflicte polític entre partits, i és un conflicte polític entre Catalunya i Espanya. I una negociació que ha de ser liderada pel president de la Generalitat, que, ens agradi o no, l'haguem votat o no l'haguem votat, és el president de tots i totes. Sí, hi ha d'haver-hi una taula catalana de partits, però la negociació l'ha de liderar el president, i la presidència de la Generalitat no pot ser substituïda per cap estat major. Nosaltres no degradarem la institució i no degradarem la presidència de la Generalitat.

I miri, l'autonomia de les forces polítiques al Congrés..., de veritat, si fos per Junts per Catalunya, no tindríem ni un sol pressupost aprovat a nivell de l'Estat, ni un. Miri, si no els hi agraden, en aquest cas, les reformes fiscals que fem a l'Estat, que el que fan és gravar els rics i baixar els impostos a les rendes més baixes, no ho disfressin del que no és.

I deia el senyor Batet l'altre dia, a la llei de la ciència: «S'ha de tenir cara, s'ha de tenir molta cara», perquè amb la llei de la ciència de l'Estat, vostès hi estan en contra perquè el que vostès volien era una zona franca per no aplicar la reforma laboral a les universitats catalanes i no acabar amb la precarietat. I això és el que són vostès –i això és el que són vostès.

I dèiem: «Diàleg i acords» i, miri, no deixa de ser curiós que siguem nosaltres que presentem la proposta de resolució de la llei de la claredat, una proposta que fa cinc anys que ens deien que era una pantalla passada, que se'n van fotre, literalment, de la llei de la claredat. Però nosaltres, el nostre horitzó és que Catalunya pugui decidir, que pugui decidir en un referèndum acordat i efectiu, evidentment, quin estatus polític i quina relació vol o no tenir amb l'Estat espanyol. I això s'ha de fer des de la negociació, s'ha de fer des de l'acord, i s'ha de fer, evidentment, des del diàleg. Per cert, una proposta de resolució que ni els seus socis de govern comparteixen, en una mostra més de la cohesió que té avui el seu Govern.

I els hi deia abans, nosaltres no demanarem perdó per ser el que som. No demanin vostès perdó per ser el que són. La senyora Bassa, el senyor Junqueras, el senyor Romeva, la senyora Forcadell han de demanar perdó a Junts per Catalunya per defensar el que defensa? Jo crec que no –jo crec que no. I la màxima responsabilitat de la paràlisi del Govern és seva. És vostè qui és el president de la Generalitat, és vostè qui ha de liderar el país. És el president del meu país. Jo no el vaig votar. No és el meu Govern, no és el Govern que volia, però vostè és el president, és el president del meu país. I jo vull un govern fort, un govern que governi, i les decisions no les pot prendre Junts, perquè si no, al final, el que passa és que a Catalunya hi ha eleccions, i guanyi qui guanyi, mana Junts, i això és el que vostè està permetent en aquests moments.

I miri, jo li dic, president, sincerament, les decisions no les pot prendre algú altre per vostè. President, això ja no va de la batalla del relat, de qui és culpa la trencadissa d'un Govern que està absolutament mort. President, governi; president, actuï; president, decideixi. És el president.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Mònica Sales.

Mònica Sales de la Cruz

Molt honorable presidenta Laura Borràs, membres de la Mesa, president, consellers, diputats, personal de la casa... 30 de setembre, i fa cinc anys, un 30 de setembre, ens preparàvem per a una nit llarga, per a una nit que ens permetés protegir els col·legis electorals que havien d'acollir les urnes del Primer d'Octubre. No sabíem d'on vindrien, qui ens les portaria i on les desariem, però sabíem que hi seria, perquè entre tots vam tenir la capacitat de teixir una cadena de confiança que era impossible de trencar. Perquè, certament, la confiança és clau, i la confiança en els compromisos adquirits encara ho és més. El país es va conjurar a tirar endavant

aquella jornada d'urnes malgrat tots els entrebancs, i els compromisos es van complir i vam guanyar.

La gent de Junts som també aquests, els que ens comprometem a donar compliment a allò que rubriquem, a allò que acordem, i que ens ha de permetre gestionar el país des de la solvència per arribar a la independència. «Fer» i «ser», dos cares de la mateixa moneda. Aquestes dues maneres d'entendre la gestió del «al mateix temps», per donar resposta als ciutadans i per fer passes cap a la independència, caracteritzen també el vicepresident Puigneró, un home que ha complert els compromisos que van servir per bastir el Govern, un home que cada dia és lleial a Catalunya. (*Aplaudiments.*) I des de Junts per Catalunya, li expressem des d'aquest faristol que l'ha vist treballar en projectes, amb propostes, amb reptes i amb il·lusions, tot el nostre suport i tot el nostre escalf a ell i als nostres consellers. (*Aplaudiments.*)

«Fer» i «ser», amb la capacitat d'arribar a acords, i això és el que hem fet aquests darrers dies des de la generositat i des del rigor per treballar el debat de política general, amb la mà estesa al grup parlamentari amb qui es va segellar un suport al Govern.

Com els deia, som el partit de la solvència i de la independència, i per això hem agrupat les nostres propostes de resolució d'aquest debat, precisament, sota aquests dos conceptes: la solvència i la independència.

En el primer bloc, conjuntament –conjuntament– amb el Grup Parlamentari d'Esquerra, n'hem registrat vint-i-dues enfocades a atendre les necessitats dels ciutadans i encarar amb garanties els reptes socials, econòmics o climàtics que hem d'afrontar com a país.

Són moltes les persones que patixen les conseqüències d'una inflació desbocada, tot i el respir d'aquest setembre, amb una davallada del 0,6 per cent. Molts catalans tenen dificultats per omplir la cistella de la compra o el dipòsit de benzina, pagar el lloguer, la hipoteca o la factura de la llum. I no podem deixar ningú enrere. Aquesta és la nostra faena i aquesta és la nostra responsabilitat.

Però les urgències d'avui no ens poden fer oblidar els reptes de demà. Per ser un país de drets i d'oportunitats hem d'abordar desafiaments i iniciar transformacions en matèries molt diverses, que ara hauria de desgranar amb detall per compartir amb tothom la faena feta.

Però a Junts per Catalunya no vivim un debat de política general normal i entendran que hi ha coses que no podem fer amb normalitat, com hem fet en altres moments. Podríem parlar ara dels temes que ens preocupen molt, que són cabdals per a Junts. Podríem parlar de mobilitat sostenible, d'equilibri territorial, d'indústria, d'empresa, d'administració digital, de salut i de salut mental, d'habitatge, d'universitats, de recerca, d'energia renovable, de cultura, d'intel·ligència artificial, de gent gran, de gent jove, d'infants, de dones o d'hòmens. Però no ho faré. I demano disculpes a la ciutadania per no fer-ho, a la vegada que els demano també comprensió pel moment transcendent que estem vivint.

La legislatura de les urnes del 14 de febrer va ser la legislatura del cinquanta-dos per cent independentista. Un cinquanta-dos per cent independentista que va arribar a acords per constituir un govern que avancés cap a la independència amb compromisos i realitats tangibles. I som aquí per fer possible aquests compromisos i aquesta realitat. Junts, sense fissures i de manera unànime.

No puc obviar el treball de Junts, precisament en el bloc de la independència. Els parlava de solvència i d'independència. Preparem-nos, defensem-nos i expliquem-nos des de tots els espais possibles. Preparem-nos, perquè creiem que la lluita per la independència s'ha de fer amb propostes que ens permeten ser cada dia menys dependents, que ens permeten dibuixar i materialitzar reptes de país. Defensem-nos, perquè ens hem de reivindicar cada dia i hem d'exigir allò que ens pertoca des de tots els altaveus possibles, ajuntaments del país, Parlament de Catalunya, Congrés, Senat, Parlament Europeu... El menysteniment és continuat i hi ha infinitat de

motius per seguir demanant el que és nostre: finançament, inversions, projectes i accions. Expliquem-nos, perquè hem de poder dir amb convenciment el que ens passa. I denunciar l'assetjament polític i judicial que patim arreu del món. Ens espïen, vulneren els nostres drets, fan ommissió total a dictàmens que venen d'Europa, i no passa res, i no hi ha assumpció de responsabilitats.

Diguem «prou» i treballem per desdir-nos d'un estat amb unes garanties democràtiques altament qüestionades. Diguem «prou» i treballem per construir el nostre, d'estat, amb una llengua, amb una cultura i amb una identitat.

Em permetran ara un apunt sobre el tema de la llengua, cabdal per al nostre projecte polític, que té el compromís de treballar cada dia per garantir l'ús social del català en tots els sectors i per combatre l'assetjament lingüístic que patim. Per això, la llengua catalana és present en moltes de les propostes de resolució que hem treballat. Més enllà dels àmbits de cultura i educació, el país té un repte majúscul per fer del català el nostre pal de paller. I ho hem de fer des de la transversalitat de totes les polítiques, les de justícia, les d'interior, les de salut, les polítiques digitals, les de recerca o les dels mitjans de comunicació.

Una llengua que no s'usa es mor, i des de Junts treballarem cada dia per garantir que la lluita pels drets lingüístics que van fer els que ja no hi són siga el fruit que recollim els que hi som i els que han de venir. I just avui, 30 de setembre, vigília del primer d'octubre, votarem una proposta de resolució pròpia per mantenir viva la memòria col·lectiva i la unitat que va fer possible defensar Catalunya, la democràcia i la llibertat. Cinc anys i moltes dificultats, personals i col·lectives, però cinc anys, el dia en què vam decidir constituir Catalunya en un estat independent en forma de república.

Aquest Parlament va aprovar una llei que va fer possible que el Govern del president Puigdemont fes la convocatòria del referèndum. Una jornada de dignitat nacional i d'autoestima del país que ens cal no oblidar mai. No hi havia recels, no hi havia reticències, hi havia sentit d'estat, responsabilitat i aquella confiança indispensable que ja els he explicat anteriorment.

Miro enrere i em ve al cap aquell «qui sembla, recull», i Junts, hereus d'aquell moment, d'aquella força per tirar endavant, no ens rendim. Perquè la independència és fita, és horitzó, és benestar, és garantia d'oportunitats. És recollir l'esforç de tants, el sacrifici de tants i, sobretot, el desig de tants.

Moltes gràcies. I moltes gràcies, gran equip de Junts, companys tots, que hem fet possible el treball per preparar aquest debat en moments ben difícils. Hi érem i hi som per passar a l'acció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Gràcies, presidenta. Bon dia, president, consellers i conselleres, diputats i diputades. M'agradaria començar la meua intervenció fent dues petites reflexions. La primera és la del format del debat de política general. Crec que és un format clarament millorable. Ens hauríem de comprometre tots els grups parlamentaris a que aquest debat fomentés la conversa, el diàleg, la contraposició d'idees des de l'ordre i en un temps que respecti els horaris de tothom, sense interrupcions. I donant-li en aquest debat la importància que realment mereix, sobretot, que mereixen els ciutadans.

I la segona reflexió té a veure amb el contingut d'aquest debat, no? El debat de política general és el debat d'orientació dels propers dos mesos, és el que marca el que farem el propers dos mesos, el que demanem al Govern que faci els propers dos mesos, i per tant, els ciutadans esperen de nosaltres que parlem de com solucionar els seus problemes, com plantejar els reptes que tenim com a societat, i hem de dir

que, sincerament, que no hem fet això, que no han fet això des del Govern. Esperen els ciutadans que vostès donin solucions i resposta als seus problemes, que són molts, davant la situació de crisi que estem patint, davant aquestes factures de la llum, d'aquest augment de la llista de la compra..., de tot això necessitaven respostes, i vostès, avui, ni ahir, ni dimarts, les van donar. Hem vist senzillament un govern afeblit, un govern trencat i un govern dividit, que ha generat encara més incertesa de la que vostès ja portaven generant en els darrers dies. I ho dic així també perquè encara no sabem quin serà el final d'aquesta nova batalla que vostès han emprès, però –ja els ho ha dit el president del meu grup– estan vostès en temps de descompte, els hi queda molt poc temps.

I avui, a més a més, totes les resolucions –i ho han dit alguns diputats que m'han precedit– que presentarem, totes les propostes de resolució, són instar un govern a fer coses. A quin govern? És tot tan incert. Un govern que, a més a més, passi el que passi, serà segur més feble. I, per tant, no sabrem si serà capaç de poder aplicar tot allò que avui aprovarem.

Miri, dimarts van entrar a l'hemicicle tretze consellers, un vicepresident i un president. Avui ens en falta un, el vicepresident. El va cessar vostè, senyor Aragonès. Miri, li he de dir, malgrat les nostres diferències amb el vicepresident Puigneró, que en teníem, també des d'aquí volíem mostrar-li tot el nostre respecte i agraïment per la feina que ha fet, alguna en consonància amb la nostra. I, per tant, crec que també és de rebut agrair-li el to i la predisposició sempre a treballar i a construir.

No sé ben bé quines passes seran les properes d'aquest Govern. No ens ho ha aclarit gaire vostè, senyor president, quan ha sortit avui aquí al faristol a primera hora, però és evident que el seu Govern és una joguina trencada que no serveix.

I, tot i així, insistim en que hauria de respondre vostè algunes preguntes, president. Hauria de dir-nos quin govern tindrem, si serà més fort, si serà més estable que el que tenim en aquests moments, quin govern, amb quina majoria tindrà aquest govern, quina majoria el sustentará, si aquest govern tindrà un projecte de país que encara no coneixem, si serà un projecte de país per a tothom o si seguirà sent per a alguns, com estan demostrant vostès avui, només parlant del que li interessa a una part de la ciutadania, no a tota.

Què pensa fer, senyor Aragonès? Crec que vostè avui hauria d'haver-nos aclarit algunes coses més. Miri, és difícil, ja ho sabem, però governar és decidir. I vostè hauria de començar a prendre decisions.

Nosaltres seguirem construint una alternativa, una alternativa que ja fa quinze mesos que està en marxa i que, a més a més, avui, doncs, la presentem amb aquestes quinze propostes de resolució que intenten posar solució a alguns problemes que tenen els ciutadans, no a tots, perquè portem molts mesos intentant posar-ho. Hem presentat 165 documents que també volem que ajudin el Govern a prendre algunes decisions, tot i que no les hem vist massa escoltades.

I, per tant, parlem de problemes importants com les llistes d'espera, com la sequera, com la gestió forestal, que és un dels reptes que hauríem d'afrontar; l'atenció primària, que tan malament funciona, perquè encara no hem recuperat alguns serveis postcovid; la necessitat d'apostar per les energies renovables. Si després volem fer la vall de l'hidrogen, necessitem generar energia neta perquè després la vall de l'hidrogen pugui ser un èxit.

I també volem, per exemple, avançar en la millora del nostre autogovern i la cooperació entre administracions. I, per això, presentem dues propostes de resolució, una sobre rodalies i l'altra sobre l'aeroport. Ens sembla que hem d'anar a lo petit, a lo urgent, però també a lo important, al que marca el camí de què volem ser com a país. I això és el que hem fet, intentar posar negre sobre blanc en això.

A banda d'aquestes propostes de resolució, el president del meu grup, Salvador Illa, també els hi va oferir quatre pactes el dimarts, el pacte social, el pacte d'infra-

estructures, tres lleis –l'electoral, la forestal i la de seguretat– i els pressupostos del 2023.

Sincerament, faria bé d'atendre la nostra predisposició, president. No crec que estigui en situació de no acceptar suports ni predisposició a parlar i a intentar acordar coses per fer avançar el país. Sobretot, tenint en compte com està el seu Govern, en paraules d'alguns analistes, clínicament mort.

En fi, caldrà presentar pressupostos per al 2023, crec que és una necessitat imperiosa. Per això nosaltres li oferim el seu suport, perquè la situació és molt complicada. I, miri, ho fem per responsabilitat, senyor Fernández, responsabilitat –ara no hi és–, li diu vostè, senyora Roldán. No sé si sap què vol dir «responsabilitat», perquè el que vol dir és que si no tenim aquests 3.098 milions d'euros de més que ens ha permès el Govern d'Espanya amb l'augment del sostre de despesa i la flexibilització del dèficit, doncs, probablement no puguem fer algunes coses que voldríem.

Nosaltres les faríem d'una altra manera, però tenim el Govern que tenim, legítimament constituït. I, miri, què no podríem fer potser, doncs, millorar les llistes d'espera, potser no tenir més beques i ajuts per a educació, no actualitzar el contracte programa dels serveis socials que ajuden des dels ajuntaments moltíssima gent. Doncs potser no es podrà fer això.

Davant d'això, per nosaltres no quedarà que pugui tenir Catalunya els pressupostos per a l'any 2023. *(Alguns aplaudiments.)* Es diu «responsabilitat». Sí, responsabilitat. Perquè nosaltres estimem Catalunya. I estimar Catalunya és això, és deixar de pensar en un mateix per pensar en els altres, deixar de pensar en el teu partit, per pensar en el col·lectiu, en el bé comú. Això és el que fa el Partit dels Socialistes de Catalunya - Units per Avançar des d'aquest grup parlamentari. Això és el que fem.

I per això insistim, president, a oferir-li la nostra mà, estendre-li la nostra mà tenint en compte que vostè no té majoria parlamentària, crec que això ja ho sap. No sabem si és més minsa que la que tenia fa uns mesos, però, en tot cas, no la té. I, per tant, nosaltres voldríem que reflexionés sobre això, sobre aquest oferiment i que –el mateix que li deia al senyor Fernández– anteposi els interessos de país als de partit. Crec que és el que ens reclamen els ciutadans, poder fer uns bons pressupostos, poder donar resposta a alguns problemes. No serà a tots, però sí com a mínim a alguns.

I els hi dic també sobre les seves disputes, no?, constants, no malbaratin el temps dels catalans, no malbaratin el temps col·lectiu de tothom. Deia la senyora Sales que demanava disculpes als ciutadans. Jo crec que els ciutadans no ens entenen –no ens entenen. Avui voldrien que estiguéssim aquí parlant d'aquests temes, d'educació, de sanitat, de tots aquests temes que realment els preocupen de veritat i no dels temes que preocupen el Govern, no?, i la quotidianitat del Govern. Crec que amb això fem un greu error.

Sincerament, el temps no és seu, és de tots. I els hi hem de dir què han de treballar vostès per als ciutadans, deixar de parlar de vostès, perquè crec que coincidim que ja n'hi ha prou de tanta baralla.

Miri, sembla que no n'aprenguin, perquè l'any passat, ara fa un any, quan tan sols portaven vostès quatre mesos, eh?, quatre mesos governant, els hi vaig dir en aquest mateix debat el següent, llegiré estrictament el que vaig dir: «No ens mereixem més aquest Govern trencat, que agonitza, que no està resolent els problemes de Catalunya, que no dialoga ni acorda. Necessitem un govern que pensi en tothom i que presenti a tothom.»

Que vigent, eh? Ja ho dèiem l'any passat. Un any després d'aquelles paraules, estem pitjor, molt pitjor. No ens ho mereixem. President Aragonès, treballin, governin. Gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, fa uns minuts els ho dèiem i ara hi insistim, des d'Esquerra Republicana entenem la política com una eina, una eina al servei del bé comú, un instrument de transformació social. I si sempre hauria de ser necessari aquest elogi de la política, de la bona política, en temps complexos, encara més. Més que mai. I, per això, persistirem en crear aquelles oportunitats que necessita el país, com hem volgut que vagi aquest debat de política general al Parlament de Catalunya i com volem que segueixin els treballs en aquest Parlament de Catalunya.

Una oportunitat, una oportunitat per crear les aliances i les complicitats fermes, una oportunitat per evidenciar-nos útils, una oportunitat per estendre la mà a la ciutadania amb propostes de país. Té tot el sentit del món la feina que fem aquí, sobretot, si la destinem al bé comú. Perquè tenim uns reptes ingents i un doble objectiu indistriable des del nostre punt de vista, com és respondre el dia a dia, les necessitats més immediates de la quotidianitat de la gent, i construir la república catalana. Perquè també tenim una responsabilitat afegida després de les últimes eleccions del 14 de febrer de l'any 2021, quan aquest país es va enfocar cap a l'esquerra i va consolidar majories cap a la independència.

Per això no podem permetre'ns el luxe de quedar-nos atrapats en el soroll, que és el que ha fet tothom en aquesta cambra fins avui, fins ara. Tots els que han precedit aquesta intervenció heu anat allà mateix, al soroll, soroll, soroll. Uns generen soroll i uns altres l'amplifiquen. I ara els intentarem explicar com, malgrat el soroll, aquest Govern acompanya la gent, transforma, fa avançar el país i construeix república. Fins i tot davant d'aquestes incerteses, fa tot això.

I és que quan el soroll s'esvaeix som capaços d'evidenciar que aquest Govern republicà, davant d'aquesta tardor complicada, impulsa un escut social per fer front a aquesta crisi, a l'increment del preu de la vida, increment del cinquanta per cent de dotació del bo social tèrmic per a les llars més vulnerables, ajut directe a les famílies amb cent euros per alumnes escolaritzats i un programa d'ajuts al lloguer per a joves, l'extensió de la T-Jove fins als trenta anys, la inversió de més de 180 milions d'euros per accelerar la transició energètica i donar resposta a la crisi climàtica. Això és governar per ajudar la gent i no ho poden negar. I és que si el soroll perdura, perdem de vista que el país avança, encara que costi, i que avança en el desplegament d'aquelles transformacions que ens vam comprometre a impulsar.

Unes transformacions en clau social, feminista, ecològica i democràtica, que comencen a ser una realitat i que volem seguir desplegant, és clar que sí. Com, per exemple, la reindustrialització del país a través del pacte nacional per a la indústria, que s'ha construït des del consens; com en l'àmbit de la transició ecològica, en el qual abans de finalitzar l'any s'activarà l'energètica pública, així com en els propers mesos la llei de transició energètica, el pla territorial d'implementació de les instal·lacions d'energies renovables, el pla de qualitat de l'aire, la llei de residus i l'estratègia del Delta, entre d'altres; transformacions en l'àmbit comunicatiu i en la defensa de la llengua catalana, i que volem seguir fent.

I, per això, també en les nostres propostes de resolució demanem a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals l'impuls d'una gran plataforma digital pública, amb continguts en català, a l'estil de Netflix, d'Amazon o d'HBO, normalitzant, per tant, els continguts en català en l'entorn digital i, sobretot, per poder arribar al públic infantil i juvenil. I també volem celebrar, doncs, un monogràfic sobre la situació del català un cop s'aprovi el pacte nacional per a la llengua, que ara enfila la recta final. Per seguir forjant consensos en el que és la columna vertebral de la cohesió

social i de l'equitat. Si només ens fixem en el soroll, no veurem que treballem per la mobilitat del segle XXI i, per això, exigim el traspàs de Rodalies, que hauria d'haver passat fa molts anys, el traspàs de Rodalies, integral. Integral i complet, per part de l'Estat, sí, és urgent, és imprescindible, ho veiem cada dia amb el caos de Rodalies.

I, per això, ho tornem a posar sobre la taula. «Integral» vol dir tots els recursos, amb el finançament necessari i amb tots els actius, estacions, trens, vies, catenàries, personal. Perquè volem uns trens dignes i no valen més excuses, PSC, no valen més excuses, PSOE. El que el PSC no pot executar o no sap executar des dels seus ministeris, que ho traspassi a la Generalitat, que ho farem nosaltres, més i millor. I, malauradament, no només instem el Govern de la Generalitat perquè malauradament, encara hem d'instar massa coses al Govern de l'Estat.

Però és que si mirem al nostre voltant veiem que transformem per guanyar més drets, més serveis, més benestar, en l'àmbit educatiu, amb la gratuïtat dels zero a tres anys, avançant cap a aquesta universalització, garantint l'equitat menstrual, garantint una policia democràtica que no apliqui les..., que no aplica, de fet, ja, les lleis autoritàries que fa mesos que haurien d'estar derogades per part de l'Estat. Tot això i molt més també són exemples de governar per transformar. S'està fent, ho portem també a votació per seguir-ho fent i tampoc ho podran negar. I si som capaços d'aparcar el soroll, segur que podrem compartir que les institucions pròpies són pilar de la democràcia. I, per tant, que la seva defensa i preservació és un baluard, també davant dels populismes i davant de les amenaces més extremes.

Per això volem seguir desplegant l'arquitectura institucional i legal del nostre país, i ara és el torn de fer possible la llei electoral catalana, a través d'una ponència conjunta, on s'hi puguin incorporar tots els treballs que s'estiguin fent. Un repte pendent que ens interpella a tots i totes. I també volem parlar de municipalisme, si parlem de reforç de l'estructura institucional del nostre país. Els ajuntaments, les administracions més properes a la ciutadania. Presentem una proposta d'apoderament local i de garantia de més recursos i més capacitat de decisió des dels municipis. Exigim totes les competències necessàries per acabar amb aquest dèficit estructural, especialment en l'àmbit del personal habilitat per poder fer de secretaris, interventors i tesorers, que fan funcionar els ajuntaments i el conjunt de les administracions locals.

A més, l'Estat ha de ser responsable de les seves decisions i compensar també els governs locals, com ha passat amb decisions que ha pres, com l'impost de la plusvàlua, i que han afectat negativament els recursos dels municipis. També volem seguir reforçant més estructures de país, com, per exemple, l'assumpció de les competències de la gestió de l'impost de renda, l'IRPF, per part de l'Agència Tributària Catalana de Catalunya, que està més preparada que mai. Exigim també que els recursos generats amb l'impost dels beneficis a les elèctriques i la banca reverteixin en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya. I ens refermem en el model de fiscalitat que hem anat construint en aquest país al llarg d'una dècada, un model propi, progressiu, redistributiu i ambientalment avançat, que garanteix els serveis públics i que redueix i vol reduir les desigualtats.

No ens podem permetre que siguin els més vulnerables de Catalunya els qui paguin els privilegis fiscals de les elits madrilenyes o andaluses. I no entendríem, tampoc, que ningú que vulgui la plena llibertat del nostre país s'oposi a avançar cap a la sobirania fiscal, cap a la fiscalitat plenament sobirana. Tot això, reforç de l'arquitectura institucional, també és governar. I és governar per avançar. I deia que el soroll a vegades tampoc no ens permet ser conscients de la fressa, dels passos endavant que s'estan fent també en el camí de construcció de la república catalana. A l'avenç institucional i social del país, per poder, doncs, construir aquest país que volem, la república catalana. Per això, en una resolució el que fem és refermar-nos en que la república catalana és la millor manera de garantir un país de drets, de llibertats i oportunitats per a tothom.

Com ens refermem que existeix una majoria al nostre país que vol decidir democràticament el futur polític i poder resoldre el conflicte polític de forma democràtica. És una evidència. Per tant, donem-hi solucions. Per això estem convençuts que el millor instrument, perquè és el més inclusiu i democràtic, és un referèndum. Tan simple com això, urnes i vots i capacitat de decidir de la ciutadania. Urnes i vots. *(Aplaudiments.)* Tan simple com fer-ho possible des del pacte, des de l'acord, des de la voluntat de fer-ho possible. Com a Escòcia. Com al Quebec. Per això celebrem que el president aquesta setmana presentés una proposta de país per avançar en la resolució del conflicte polític amb l'Estat, per fer efectiu aquest dret d'autodeterminació a través de treballar un acord de claredat democràtic, fruit de teixir complicitats i d'evidenciar aquest consens amplíssim que existeix al nostre país.

Un acord per presentar-lo després a la taula de negociació amb l'Estat perquè sí, segueix sent una via útil. Hem aconseguit el reconeixement del conflicte. Hem aconseguit fer seure l'Estat. Hem aconseguit obrir portes internacionals. Sabem que és la millor manera de confrontar democràticament les idees amb l'Estat i que és una inversió en credibilitat i legitimitat, tant a nivell intern com a nivell internacional. Aprofitem-ho, és això el que estem demanant. Aprofitem tots aquells espais, totes aquelles vies que ens permetin defensar els consensos de Catalunya. Als carrers, a les institucions, des de l'exili i també des de les taules de negociació que puguem articular, des de tot arreu. I, evidentment, en una de les propostes també tornem a exigir la fi de la repressió i la solidaritat antirepressiva.

Avui s'ha comentat, és la vigília del cinquè aniversari de l'U d'Octubre. I el Primer d'Octubre ens demostra la força que tenim i per això també volem posar en valor aquell esperit. Aquell esperit que també vam viure el 3 d'octubre. Aquell esperit i aquells valors d'empoderament ciutadà, de complicitat entre institucions i ciutadania, de capacitat mobilitzadora, d'estratègia compartida i de fermesa en les urnes, en la defensa de les urnes i la democràcia. Són aquests els aprenentatges que ens han de permetre seguir endavant.

Els he resumit de forma molt ràpida fets, propostes, accions que ens permeten demostrar com aquest Govern governa per ajudar la gent, per transformar, per fer avançar el país i, sí, també per avançar cap a la república catalana, cap a la construcció d'aquest país que volem. Quan el soroll desapareix és quan podem sentir la música. Si no, no ens permet sentir-la i és el cantautor valencià Raimon qui cantava «D'un temps que ja és un poc nostre, d'un país que ja anem fent, cante a les esperances i plore la poca fe.» Cantem avui, més que mai, a les esperances.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, diputada.

Un cop acabat el debat i com s'ha informat tots els grups parlamentaris, suspensem durant deu minuts la sessió.

La sessió se suspèn a la una del migdia i un minut i es reprèn a un quart de dues del migdia i cinc minuts.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Es reprèn la sessió.

Acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes de resolució segons l'ordre d'entrada a Registre, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament.

Els faig avinent que dos diputats han delegat el seu vot per aquesta sessió plenària. El vot delegat del diputat Lluís Puig serà comptabilitzat en base al sentit de vot que indiqui la portaveu del seu grup parlamentari, en qui ha delegat el vot.

Senyor Cid, m'ha demanat la paraula, oi?

David Cid Colomer

Gràcies. Bàsicament, per anunciar que hem retirat la PR número 14. Només recordar que la proposta de resolució que es va aprovar que denuncia el règim d'apartheid que imposa Israel a Palestina segueix vigent i que és obligació del Govern complir-la, malgrat que la consellera d'Exteriors encara desautoritzi el president del Govern i no la vulgui complir.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Ara sí, doncs, començarem les votacions havent anunciat aquesta proposta de resolució de retirada del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la número 14.

(Ignacio Martín Blanco demana per parlar.) Sí, diputat?

Ignacio Martín Blanco

Disculpi, presidenta. Només per fer constar la nostra posició contrària a la votació del senyor Puig, que contravé una resolució del Tribunal Constitucional, i fer constar, doncs, la responsabilitat en què vostè incorre donant tràmit a aquesta delegació de vot.

Gràcies, presidenta.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

D'acord. Doncs procedim.

I, en primer lloc, votarem les propostes de resolució presentades pel Grup Mixt.

Votem la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 3 vots a favor, 114 en contra i 16 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 19 vots a favor, 81 en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 19 vots a favor, 114 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 13 vots a favor, 114 en contra i 6 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 93 vots a favor, 8 en contra i 31 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 52 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 9 vots a favor, 114 en contra i 10 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 46 vots a favor, 81 en contra i 6 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 87 vots a favor, 8 en contra i 37 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 10 i 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 60 vots a favor, 64 en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 51 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 116 vots a favor, 17 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 42 vots a favor, 81 en contra i 10 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 93 vots a favor, 1 en contra i 39 abstencions.

A continuació votem les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comencem. Votem la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 19 vots a favor, 106 en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 9 vots a favor, 114 en contra i 10 abstencions.

Ara votem les propostes de resolució número 3 i 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 19 vots a favor, 114 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 16 vots a favor, 113 en contra i 3 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 60 vots a favor, cap en contra i 73 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 52 vots a favor, 51 en contra i 30 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 29... (*Veus de fons.*) Número 8, perdó.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 52 vots a favor, 40 en contra i 41 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 9 vots a favor, 124 en contra i cap abstenció.

Votem ara les propostes de resolució número 10 i 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 42 vots a favor, 81 en contra i 10 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 56 vots a favor, 64 en contra i 13 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 50 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 92 vots a favor, 10 vots en contra i 31 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 9 vots a favor, 81 en contra i 43 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Votem les propostes de resolució número 1, 5, 6, 7, 10 i 11.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució queden rebutjades amb 17 vots a favor, 116 en contra i cap abstenció.

Votem seguidament les propostes de resolució número 2 i 9.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució queden rebutjades amb 9 vots a favor, 116 en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 17 vots a favor, 80 en contra i 36 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 16 vots a favor, 116 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 17 vots a favor, 83 en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 73 vots a favor, 52 en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 17 vots a favor, 52 vots en contra i 64 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 18 vots a favor, 84 en contra i 31 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 9 vots a favor, 93 en contra i 31 abstencions.

Acabades les propostes de resolució de la CUP, començarem en primer lloc amb les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de VOX amb les propostes número 1, 2, 7, 9 i 10.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 10 vots a favor, 113 en contra i 10 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució número 3, 5 i 6.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades amb 10 vots a favor, 120 en contra i 3 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 120 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució també ha estat rebutjada amb 13 vots a favor, 114 en contra i 6 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 10 vots a favor, 117 en contra i 6 abstencions.

I votem ara, finalment, la proposta de resolució número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució també ha estat rebutjada amb 10 vots a favor, 123 en contra i cap abstenció.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari d'en Comú Podem. En primer lloc, votem la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 47 vots a favor, 74 en contra i 12 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada amb 69 vots a favor i 64 en contra, cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada amb 83 vots a favor, 31 en contra i 19 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada amb 123 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 49 vots a favor, 50 en contra i 34 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 83 vots a favor, 20 en contra i 30 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 7.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 92 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 8.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 44 vots a favor, 73 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 50 vots a favor, 64 en contra i 19 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 10.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 74 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 11.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 74 vots a favor, 58 en contra i una abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 12.
Comença la votació.

Votem ara... Ai, perdó! Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 74 vots a favor, 51 en contra i 8 abstencions.

Votem ara, ara sí, la proposta de resolució número 13.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 41 vots a favor, 61 en contra i 31 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 15, donat que la 14 s'ha retirat. Sí?
Votem la número 15.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 116 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Acabades les propostes de resolució del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, continuem amb les del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

En primer lloc, votem les propostes de resolució número 1 i 2.
Comença la votació.
Aquestes propostes de resolució queden aprovades amb 64 vots a favor, 60 en contra i 9 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució número 3 i 4.
Comença la votació.
Aquestes propostes de resolució queden aprovades amb 73 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Continuem per votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Comencem amb la proposta de resolució número 1.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 77 vots a favor, 10 en contra i 46 abstencions.

Continuem per la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada amb 60 vots a favor, 9 en contra i 64 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 122 a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada per 40 vots a favor, 90 en contra i 3 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 83 vots a favor, 17 en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 59 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 53 vots a favor, 33 en contra i 47 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 41 vots a favor, 86 en contra i 6 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 123 vots a favor i 10 en contra.

Votem ara la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 69 vots a favor i 64 vots en contra; cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 70 vots a favor, 49 en contra i 13 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 69 vots a favor, 33 en contra i 31 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 72 vots a favor, 49 en contra i 12 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 76 vots a favor, 10 vots en contra i 47 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 74 vots a favor, 52 en contra i 7 abstencions.

Votarem a continuació les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

En primer lloc, votem les propostes de resolució número 1, 18 i 19.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han quedat aprovades amb 64 vots a favor, 19 en contra i 50 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada amb 62 vots a favor, 52 en contra, 18 abstencions i una persona que no ha votat.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada amb 64 vots a favor, 36 vots en contra i 33 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada amb 64 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Votem ara les propostes de resolució número 5 i 10.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució queden aprovades amb 96 vots a favor, 28 en contra i 8 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució número 6 i 15.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució queden aprovades amb 64 vots a favor, 22 vots en contra i 47 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 68 vots a favor, 19 en contra i 46 abstencions.

Votem les propostes de resolució número 8 i 16.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució queden aprovades amb 64 vots a favor, 10 en contra i 59 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 64 vots a favor, 28 en contra i 41 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució número 11 i 12.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució queden aprovades amb 96 vots a favor, 22 en contra i 14 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 103 vots a favor, 22 en contra i 8 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 97 vots a favor, 13 en contra i 23 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 17.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 64 vots a favor, 19 en contra i 50 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 20.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 73 vots a favor, 52 en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 21.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 97 vots a favor, 10 en contra i 26 abstencions.

A continuació votem ara la proposta de resolució presentada conjuntament pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, pel Grup Parlamentari de Ciutadans i pel Grup Mixt.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 114 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

A continuació votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Votem la proposta de resolució que porta per títol «Per l'apoderament del món local».

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada amb 50 vots a favor, 19 en contra i 64 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 1, que porta per títol «Sobre la fiscalitat i gestió tributària».

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada amb 33 vots a favor, 52 en contra i 48 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada amb 91 vots a favor, 11 en contra i 31 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada amb 62 vots a favor, 52 vots en contra i 18 abstencions.

Acabades, doncs, les votacions d'aquest debat d'orientació política general del Govern, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i quatre minuts.